

KIAURI REZERVUARAI

Viešpatie, aš tikiu; Viešpatie, aš tikiu,
Viskas įmanoma; Viešpatie, aš tikiu.

² Pasilikime stovėti dar minutėlei, ir palenkime savo galvas. Viešpatie Jėzau, mes dainuodami savo nuolankume bandome išreikšti Tau, kad mes tikime. Ir mes meldžiame, Viešpatie, dabar, kad Tu ir toliau mums laužytum Gyvenimo Duoną, suteikdamas mums iš Savo Žodžio tai, ko mums reikia. Mes prašome to Jėzaus vardu. Amen.

³ Galite sėstis. Aš esu gana įsitikinęs, jei mes, jei aš pasakyčiau visiškai pakankamą žodį „amen“, kad visi Dievo palaiminimai atitektų šiai auditorijai.

⁴ Aš sėdėjau ši rytą ir atidžiai klausiausi tarnavimo, ir džiaugiausi liudijimais, kaip kiekvienas išreiškia save skirtingu būdu. Ir girdėjau naujai atėjusius, brolis baptistas čia, kuris atėjo, kad atsiprašytų už tai, jog galvojo šiek tiek klaidingai. Taigi, aš—aš tikrai vertinu žmogų, kai ką, kuris gali būti pakankamai žmogumi, arba—arba džentelmenu, jei jis mano, kad padarė klaidą. Jis tiksliau atsiprašė ne manęs, tai buvau ne aš, kurio jis atsiprašė, bet tai buvo Dievas. Taigi, aš—aš vertinu tai, suprantate. Telaimina Dievas mūsų brolių ir jo brolių evangelistą.

⁵ Tai bent, tas baptistas, jūs žinote, kad aš pats priklausiau Baptistų bažnyčiai. Aš buvau Misionierių baptistų bažnyčios narys. Kai aš ateinu pas žmones, aš žinau kaip jūs jaučiatės. Aš jaučiuosi taip pat, tiesiog pilnas kažko, ko aš—aš nežinojau.

⁶ Aš prisimenu savo pirmą išgyvenimą, kai pamačiau sekmininkus, tai buvo Dovagiake, Mičigane. . . Atsiprašau, aš buvau Dovagiake žvejoti, ir vykau iš Dovagiako tolyn į Indianą. Taigi aš mačiau „Jėzaus“ vardą ant mašinų ir visa kita, ir aš klausiausi tarnavimų tą dieną. Ir sekančią dieną manęs paprašė ateiti už pakylės ir pasakyti keletą žodžių, ką aš ir padariau. Ir aš. . . Jie paklausė manęs, kokiai bažnyčiai aš priklausau, ir aš jiems atsakiau, kad buvau baptistas.

⁷ Ir tą vakarą pas juos ten buvo senas tamsiaodis vyras, kuris ruošėsi pamokslauti, ir jis tikriausia buvo kažkur netoli aštuoniasdešimties, ir jis užlipo ant pakylės. Senas žmogelis, jie beveik turėjo jį palydėti. Jis buvo, su vienu iš tų, ilgu dvasininko paltu, aksomine apykakle, tik šiek tiek baltos vilnos apvadu, plaukai ant šono. Ir aš pagalvoju: „Visi šie vyrai esantys čia, teologai, didys vyrai, kaip jie galėjo perduoti šį tarnavimą tokiam žmogui kaip šis? Na, senas žmogus turėtų sėdėti kažkur ten kėdėje“.

⁸ Tą dieną jie pamokslavo apie tai, ką Jėzus buvo padaręs čia žemėje. Ir, bet jis paėmė savo temą, aš manau nuo Jobo 7:20, sakyčiau, aš nesu tikras, ar tai ta Rašto vieta. Bet, tai buvo klausimas, ar dalis jo: „Kur buvai, kai aš dėjau žemės pamatus, kai kartu giedojo ryto žvaigždės, ir šaukė iš džiaugsmo Dievo sūnūs?“ Jis kalbėjo apie tai, kas vyko danguje, kol jie kalbėjo apie tai, kas vyko žemėje.

⁹ Ir kažkur praėjus penkioms minutėms po jo kalbos, Viešpaties Dvasia palietė jį, ir jis pašoko nuo grindų aukštyn ir taukštelėjo kulnais. Tai bent, ten buvo vietos maždaug kaip pusė šios pakylės; ir jis nulipęs nuėjo, sakydamas: „Jūs tiesiog neturite pakankamai vietos čia, kad aš galėčiau pamokslauti“.

¹⁰ Na, man tada buvo apie dvidešimt metų. Aš pagalvojau: „Jei—jei tai taip veikia ši seną vyrą, tai ką tai gali padaryti man?“ Suprantate?

¹¹ Mes tiesiog viską turime išlaikyti tvarkingai, dėl mūsų naujų brolių, mes tikrai kviečiame juos į mūsų bendravimą. Aš matau, tikiu, kad jie paminėjo kunigą, manau, sėdintį čia; aš manau; žinoma, būdamas airis, mano žmonės yra katalikai. Ir taip pat ten buvo pora kitų, baptistas ir dar kitas. Galbūt jūs prieš kurį laiką buvote šiek tiek sutrikę. Aš pastebėjau, kad nė vienas iš brolių apie tai nekalbėjo, bet maniau, kad aš pabandyčiau ištaisyti. Kai brolis Šakarianas. . . Po to, kai puikus kalbėtojas čia buvo pripildytas džiaugsmo, žinodamas, kad Viešpaties atėjimas nebetoli, jis—jis prakalbo, mums nežinomą kalbą. Ir mes turime aiškintojus, kurie duoda išaiškinimus. Kur Raštas sako „Jei nėra aiškintojo, tada tegul jie tyli“. Bet jei—jei jie kalba kalbomis, ir čia yra aiškintojas, tai tampa pranašyste. Taigi tai šiočia tokia sumaištis, kai—kai abu vienu metu. Taigi tai visiškai nesutrikdė, suprantate; kadangi vienas iš jų aiškino, kitas pranašavo. Suprantate? Taigi, tai yra. . .

¹² Maniau, kad aš paaiškinsiu savo broliams, jei jie nesuprato, nes vienas iš jų davė teisingą. . . Ar atkreipėte dėmesį į laiką, kiekvieno iš jų? Ir kitas buvo ant tiek pripildytas, kad Dievo Dvasia pranašavo per vieną; aiškindama, ir kitas davė tam išaiškinimą. Taigi, gal tai bus aiškiau, kad jūs. . . mes esame ne. . . Kartais natūraliam protui. . . Tiesiog lygiai taip pat, kaip mūsų brangus brolis atsiprašė ši rytą. Tai šiek tiek suglumina asmenį, kuris nesupranta. Bet tuos, kurie yra kovų didvyriai, kovų, kurias mes kovojame, mes suprantame kas tai yra. Taigi aš pagalvojau, kad aš tiesiog kai ką pasakysiu apie tai, jeigu tai gerai.

¹³ Taigi, aš—aš žinau, kad tai nėra ta vieta apie tai kalbėti. Bet kadangi visi šiek tiek kalbėjo, aš. . . Jūs žinote, tas vyrukas pasakė, senas tamsiaodis vyras, pasakė: „Jūs tiesiog neturite pakankamai vietos čia, kad aš galėčiau pamokslauti“. Jūs

neturite pakankamai *laiko* mano pamokslavimui. [Susirinkimas ploja—Red.] Greičiau daug kalbant.

¹⁴ Kartą vienas žmogus pasakė: „Atėjo tarnautojas, jis buvo bažnyčios pastoriumi dvidešimt metų. Ir kiekvieną sekmadienio rytą savo bažnyčioje jis pamokslaudavo tiksliai trisdešimt minučių“. Ir jis pasakė: „Ši sekmadienio rytą jis pamokslavo tris valandas“.

¹⁵ Ir diakonų taryba pasikvietė jį, ir pasakė: „Pastoriau, mes labai vertiname jus“. Pasakė: „Mes visada žinojome, kad—kad jūs stovite už Bibliją, ir tai yra teisinga“. Ir tada pasakė: „Ir jūs visada pataisote mus, taigi mes galime jaustis tyrais ir švariais prieš Dievą. Ir mes tikrai vertiname jus, ir mes tikime, kad jūs esate Dievo tarnas. Ir mes tikrai vertiname jūsų pamokslą ši rytą. Bet, - pasakė, - čia yra tiesiog vienas dalykas, kurio mes norėtume jūsų paklausti“. Pasakė: „Mes užfiksavome jūsų laiką, kaip diakonų taryba“. Pasakė: „Kiekvieną sekmadienio rytą jūs pamokslaudavote tiksliai trisdešimt minučių, o šiandien - tris valandas“. Pasakė: „Taigi atminkite, mes vertiname kiekvieną to dalelę. Viskas buvo gerai“. Leisdami tam senam žmoguiui jaustis gerai, žinote.

¹⁶ Jis atsakė: „Na, broliai, aš pasakysiu jums, kaip tai yra“. Pasakė: „Kiekvieną rytą, kai aš ateinu. . . aš esu pakviečiamas prie pakyls“, - pasakė, - „aš įsidedu sau į burną vieną iš tų ‚Gyvenimo Gelbėtojas‘ sau į burną“, - jis pasakė - „ir aš tiesiog čiulpiu jį“. Ir pasakė: „Kai ‚Gyvenimo Gelbėtojas‘ pranyksta“, - pasakė - „tai trunka tik trisdešimt minučių“, - ir pasakė - „tuomet aš baigiu pamokslauti“. Jis pasakė: „Jūs žinote, ši rytą aš galvojau, kad tai užsitęs ilgiau. Aš jį išspjoviau, aš turėjau sagutę savo burnoje“. [Susirinkimas juokiasi—Red.]

¹⁷ Aš nesiruošiu nieko įsidėti, mes tikimės, kad neturime sagučių savo kišenėse. Bet mes esame. . . Aš tikiuosi, kad tai neskamba šventvagiškai. Bet aš tiesiog. . . Žinote, netgi Dievas turi humoro jausmą, jūs žinote.

¹⁸ Taigi, mes labai dėkingi, jog esame čia, ir turime šį bendravimo laiką, ir—ir su šia didžia privilegija, dar kartą galime laužyti Gyvenimo Duoną, mano paprastu mažyčiu būdu. Aš žinau, kaip teologai, kaip tas vyras, kuris kalbėjo čia praėjusį vakarą iš Anglijos; tai bent, jaučiuosi nepatogiai išeidamas po tokio asmens, su savo septynių klasių išsilavinimu. Bet aš tikiuosi, kad Dievas išaiškins jums tą reikšmę, kuri yra mano širdyje. Suprantate? Jei mano žodžiai nėra teisingi, mano ketinimai, aš—aš tikiuosi, yra teisingi.

¹⁹ Taigi paskaitykite iš Šventojo Rašto. Daugeliui iš jūsų patinka sekti. Ir aš ruošiuosi šį rytą paskaityti, tiesiog keletą minčių, iš pranašo Jeremijo Knygos, 2-ojo skyriaus, ir aš pradėsiu dabar nuo 1-os eilutės.

Be to man atėjo VIEŠPATIES žodis, sakantis:

“Eik ir šauk, Jeruzalei į ausis, sakydamas: Taip sako VIEŠPATIES; Aš atsimenu tave, tavo jaunystės gerumą, ir tavo palaikančią meilę, kai tu sekei paskui mane dykumoje, ir neužsėtoje šalyje.

Izraelis buvo šventumas VIEŠPAČIUI, jo prieaugio pirmavaisiai: visi, kurie jį valgo . . . ir nusikalsta; juos ištikis nelaimė’ - sako VIEŠPATS.

Klausyk VIEŠPATIES Žodžio, o Jokūbo namai, ir visos Izraelio namų šeimos:

Taip sako VIEŠPATS: ‘Kokią neteisybę rado manyje jūsų tėvai, kad jie atsitolino nuo manęs, ir vaikščiojo paskui tuštybę, ir tapo tušti?’

Ir jie nesakė: ‘Kur yra VIEŠPATS, Kuris mus išvedė iš Egipto šalies, ir vedė mus per tyrlaukius, per šalį dykumų ir duobių, per sausros ir mirties šešėlio šalį, per kurią nei vienas žmogus nepraėjo, ir . . . joks žmogus negyvena?’

Ir Aš jūs atvedžiau į turtingą šalį, kad valgytumėte jos vaisių ir jos gerumo; bet įėję jūs sutersėte mano šalį ir mano paveldą padarėte pasibjaurėjimu.

Ir kunigai nepaklausė: „Kur yra VIEŠPATS? ir įstatymo prižiūrėtojai nepažino manęs: ir ganytojai irgi maištavo prieš mane, pranašai pranašavo per Baalą, ir vaikščiojo paskui tai, kas nenaudinga“.

Todėl Aš . . . dar bylinėsiuosi su jumis, - sako VIEŠPATS, - ir bylinėsiuosi su jūsų vaikų vaikais.

Nes . . . pereikite šią Kitimų žemę, ir pasižiūrėkite; ir Kadare, ir atidžiai išsižiūrėkite į tai, ir pamatykite, ar ten yra kas nors tokio.

Ar kuri tauta pakeitė savo dievus, kurie nėra . . . dievai? bet mano tauta iškeitė savo šlovę į tai, kas neduoda naudos.

Būkite apstulbę dėl to, O jūs dangūs, ir siaubingai išsigąškite, . . . labai apleisti, sako VIEŠPATS.

Nes dvi piktybes padarė mano tauta: jie paliko mane, gyvųjų vandenių šaltinį, ir išsikirto sau rezervuarų, kiaurų rezervuarų, kurie nesulaiko vandens.

²⁰ Tegul Viešpats prideda savo palaiminimų, skaitant Jo Žodį. Ir aš norėčiau paimti temą: „*Kiauri Rezervuarai*“.

²¹ Kai, skaitant šį Šventą Raštą šį rytą; kur, visas Raštas buvo duotas per įkvėpimą. Ir mes ateiname į Viešpaties Namus pataisymui ir supratimui. Ir kartais mes pamatome . . . kokį nors mažą dalykėlių.

²² Kaip šis karininkas, prieš kurį laiką, kalbėjo su mumis ir sakė, kad tam tikri dalykai, kurie galimas dalykas galbūt kurioje

nors kitoje šalyje turi tam tikrą ginklą arba—arba kažkokią su tuo surištą idėją, ir mes turime surasti kažką, kas neutralizuotų tai, toje—toje karinėje strategijoje.

²³ Na, tas pats vyksta ir bažnyčioje, parapijoje kur žmogus pamokslauja, arba jei jis darbuojasi kaip evangelistas. Kai jis pamato kylantį maištą, ar kažką, kas tik prasideda, dar tik ankstyvojoje stadijoje, ar kas tai bebūtų; jei tas žmogus, jei jis yra Dievo tarnas, jau iš tolo užkirs tam kelią į žmonių protus, kad jie laikytųsi nuo viso to toliau. Ir mes nenorime, kad tai įvyktų, kad patektume į tokią situaciją.

²⁴ Taigi, Jeremijo laikais, jo pranašystė, tai buvo apie septyniasdešimt metų po—po Izaijo—Izaijo mirties. Ir beveik šešiasdešimt metų jie buvo be pagrindinio pranašo. Ten buvo Habakukas ir kai kurie iš mažesnių antraeilių pranašų, bet Izaijas buvo paskutinis pagrindinis pranašas. Ir žmonės turėjo, per tą laikotarpį neturėjo nė vieno pašauktojo. Jie plaukė pasroviui. Tačiau, jie buvo Dievo žmonės, nuklydę iki tokio stovio dabar, kuriame—kuriame mes juos randame, kai Jeremija atėjo jiems pranašauti. Ir Jeremija taip pat buvo . . . Jis pranašavo prieš tremtį, ir taip pat jis įėjo su jais į tremtį.

²⁵ Ir tada, žinoma, po Jeremijo atėjo Danielius. Ir Danielius pasakė, kad jis suprato iš Rašto apie septyniasdešimt metų, kuriuos jie ten išbuvo.

²⁶ Žinoma, tarp jų buvo kitas pranašas, kuris panorą pasidaryti tą jungą, kad užsidėtų jį ant savo kaklo, kuris būtų nedidelis dalykas, kur per dvejus metus, na, Dievas ketina juos visus sugražinti atgal, bet Jeremija žinojo, kad tai ne taip. Ir mes žinome kas nutiko pranašui, kuris klaidingai pranašavo. Jis mirė tais pačiais metais. Taigi Dievas neleido jam išsilaikyti.

²⁷ Ir taigi, mes taip pat pastebėjome žmonių būklę, kuri buvo tomis dienomis. Taigi, aš noriu, kad jūs mane suprastumėte teisingai, aš—aš esu ne . . . tai ką aš bandau pasakyti čia, tai kai kurias Rašto vietas ir nedideles pastabas.

²⁸ Anksčiau aš neužsirašinėdavau savo Rašto vietų ir visa kita. Bet po to, kai aš peržengiau dvidešimt penkis, antrą kartą, na, aš—aš neprisimenu visko kaip anksčiau, taigi aš užsirašau Rašto vietas, ir tada aš žinau, kur aš einu. Ir tuomet tiek daug laiko meldžiuosi už ligonius ir visa kita, išvykstu ir dingstu, aš neturiu laiko tikram studijavimui, kaip kad aš turėčiau daryti.

²⁹ Taigi, bet tų dienų didžiu pranašu buvo Jeremijas, ir jis buvo vienas iš Amoso ir daugelio kitų pranašų, kurie iškilo. Jis buvo sukrestas, kai jis pamatė tautos būklę. Taigi, ten buvo vieta . . .

³⁰ Kartais, kai jūs kalbate apie tautą, tai galbūt galvojate, kad tai atspindi tam tikrą grupę. Bet tai ne taip. Tai yra bendras visos tautos paveikslas. Ir šiandien mes randame labai panašią būklę, kaip tai buvo Jeremijo dienomis, kad visos tautos daugiau ar mažiau nuėjo į stambeldystę; tokios rūšies, kaip aš sakyčiau,

atsitraukė nuo Dievo. Ir tai darant, tai buvo pamokslininkų silpnoji vieta. Kadangi, jei pamokslininkai būtų tvirtai stovėję su Dievo Žodžiu, Dievas būtų kiekvienoje bažnyčioje taip, kaip Jis dabar juda čia tarp mūsų. Bet jie pasitraukė nuo to. Ir tai, apie ką aš—aš noriu kalbėti šį rytą. Ir dabar, mes randame, kad tai yra visiška tiesa kiekviename laikotarpyje.

³¹ Manau, kad tai buvo Amosas, kaip aš jau minėjau prieš kurį laiką, kad jis pasakė, kad buvo: „ne pranašas, nei pranašų sūnus“. Bet sakė, kad: „Kai liūtas riaumoja, kas gali nebijoti?“

³² Ir jei kas kada nors girdėjo tikrą liūto riaumojimą tyrilaukiuose, tuos, kuriuos jūs girdite čia, esančius narvuose, tai tik miaukimas. Bet kai jie riaumoja tyrilaukiuose, tai patraukia visų dėmesį. Aš džiunglėse padėdavau juos medžioti. Ir jis yra žvėrių karalius, ir, kaip liūtas riaumoja, net vabalai nustoja čirkšti, viskas nutyla. Šakalai ir—ir hienos rėkauja, ir kiti gyvūnai, ir babuinų, beždžionių riksmi, ir vabaliukų, jūs vargiai galite girdite savo mintis; bet ten tolumoje, tegul tik suriaumoja liūtas, ir kiekvienas vabalas nustoja čirškės. Suprantate, visi jo bijosi. Tačiau, yra daugelis dalykų, kurie gali jį nužudyti, bet tarp žvėrių jis yra atpažintas kaip karalius.

³³ Jis pasakė: „Kai liūtas suriaumojo, kas nebijos?“ Jis pasakė: „Kai Dievas kalbėjo, kas nepranašaus?“

³⁴ Ir tai yra, aš manau, kad šios dienos būklė vėl meta iššūkį. Dievas kalbėjo. Suprantate? Ir mes matome šį rankraštį ant sienos, taigi, tai yra labai lengva pranašauti ir pamatyti, kad mes esame laiko pabaigoje.

³⁵ Ir mes matome Dievą, kiekvienos denominacijos atkarpoje, visą kelią nuo katalikybės iki visų protestantinių bažnyčių, Budos ir dar kitų iš Indijos, ir dar kokių tik bebūtų. Jis šaukia savo žmones, sujungdamas juos kartu. Ir aš—aš esu labai laimingas, matydamas artėjančią tą dieną. Dabar mes . . . Tai—tai yra didinga diena, viena iš didžiausių privilegijų.

³⁶ Tada, jei aš būčiau turėjęs, jei būčiau žinojęs, prieš atsirandant pasauliui, kai mes buvome sielos, Dievo dalis, kaip kad mes esame, nes mes buvome su Juo prieš pasaulio sukūrimą. Kadangi, čia yra tik viena Amžinojo Gyvenimo forma, ir tai yra Dievas. Ir mes esame Jo dalis. Mes buvome ne ant tiek, kad mes žinotume ir—ir galvotume, ar turėjome esybę; bet mes buvome Jo mintyse tuo, kuo mes buvome, prieš pasaulio sukūrimą. Kadangi, mes esame Jo dalis, kaip ir mano sūnus yra mano dalis, ir aš esu savo tėvo dalis, ir taip toliau. Mes esame Dievo sūnus ir dukterys, pagal Jo išankstinį numatytą.

³⁷ Ir grįžtant čia, jei aš būčiau žinojęs, kaip žinau dabar, ir būčiau galėjęs pažvelgti per laiko tarpą, ir Jis būtų manęs paklausęs: „Kokiu laiku tu norėtum gyventi?“ Aš būčiau atsakęs, kad šiuo laiku, tiesiog dabar, pasaulio istorijos pabaigos išvakarėse, ir Dievo Karalystės atėjime, kuri bus įsteigta žemėje.

Aš manau, kad tai yra visų amžių pats šlovingiausias laikas, tiesiog dabar.

³⁸ Mes čia sužinojome, kad Izraelis buvo pranašo apkaltintas, kai Dievas jį iš anksto numatė, ir pasiuntė jį, jie buvo apkaltinti dviem pagrindinėmis nuodėmėmis. Ir mes norime pakalbėti apie tuos du dalykus, kuriuos jie padarė. Ir nuo čia, mes norime toliau tai vystyti. Taigi, jie nusigrėžė nuo Dievo, nuo Gyvojo vandens šaltinio, ir išsikasė sau rezervuarus. Jie pasitraukė nuo to, ką Dievas jiems buvo davęs, ir patys išsikasė kažką, ką patys buvo pasidarę. Ir tie rezervuarai, jūs atkreipėte dėmesį, jis turėjo, jie buvo prakiurę, ir jie praleido vandenį.

³⁹ Taigi, kiauiri rezervuarai negali užlaikyti vandens. Tai ištėkės. Aš užaugau ūkyje, ir žinau, kas yra senas rezervuaras, ir kokius sunkumus mes su juo turėdavome.

⁴⁰ Ir tas kiauirus rezervuaras yra puikus vaizdas, aš manau, šiomis dienomis, kai (mūsų) viskas, ką mes bandėme padaryti, tai surinkti žmones kartu, suvienyti žmones kartu, suvienyti bažnyčias kartu, ir tai būdavo visada intelektualaus bandymo srityje. Mes bandėme, kad visi metodistai taptų baptistais, ir atvirksčiai, ir skirtingos denominacijos. Ir nuo pradžių, tai nebuvo Dievo programa.

⁴¹ Dievas turi tik vieną susitikimo vietą. Jis pasakė tai čia, Išėjimo Knygoje, kad: „Aš pasirinkau vietą, kur įdėjau Savo Vardą, ir tai vienintelė vieta, kur Aš susitiksiu su žmonėmis“. Ir Jis išsirinko vietą, kad įdėtų Savo Vardą. Ir kur Jis įdėjo savo Vardą, ten Jis ir susitiko su Izraeliu. Jis turi vietą, kur šiandien Jis sutinka su Savo bažnyčia, ir Jis išsirinko tą Vardą, ir tas Vardas yra Jėzus Kristus. Ir čia, kur Jis susitinka su tikrais tikinčiuoju, kai jis yra Jėzuje Kristuje. Tai štai kur Dievas išsirinko įdėti savo Vardą.

Jūs klausiate: „Dievo Vardas?“

⁴² Jis pasakė: „Aš atėjau savo Tėvo Vardu“. Taigi, tai kur Dievas įdėjo savo Vardą, buvo Kristus. Ir tai yra Kristuje, kur mes visi galime susitikti po pralietu Krauju, ir turėti tikrai tikrą bendravimą.

⁴³ Dievas nuo pat pradžių, dar Edeno sode, sukūrė Savo programą, tą vietą, kur Jis susitiks su žmogumi, ir tai nebuvo pagrįsta protinių supratimu; jei taip būtų buvę, tai Ieva būtų buvusi tiesiog kartu su Jo programa. Bet mes žinome, kad ji priėmė šėtono intelektualinę sampratą: „Tikrai Dievas nedarys“, bet Dievas pasakė, kad Jis padarys! Ir tada Jis išsirinko išpirkimo vietą, o tas išpirkimas buvo Krauju, o ne proto suvokimu.

⁴⁴ Taigi mes tikrai smūgiuojame į orą, bet tai tiesiog yra žmogaus prigimtis, kad—kad žmogus bandys tai padaryti. Jei mes turėtume laiko, mes galėtume tai padalinti į daugelį dalių, tačiau aš nenoriu šio ženkliuko. Todėl mes tiesiog

pasistengsime pateikti tai kuo paprasčiau, „kiauri rezervuarai“. Ir mes randame, kad tai—tai vėl nutiko lygiai taip pat, tai tas pats paveikslas mūsų amžiaus, kuriame mes gyvename, visų mūsų pastangų.

⁴⁵ Ir neignoruojant kiekvienos pastangos, bet kurio Dievo tarno, kuris taria Jėzaus Kristaus Vardą. Jis turėtų būti pagerbtas, tiesiog vien už Jo Vardo paminėjimą, nuolankumu ir pagarba. Ir didinga evangelistinė sistema, kuri perėjo skersai visą pasaulį, ir visa kita, šiomis paskutinėmis dienomis, aš manau, kad mes niekada nebūsime pajėgūs pasiekti, kad žmonės būtų vienos širdies, kol mes neatvesime jų po Jėzaus Kristaus Krauju. Tai vienintelė vieta, kurioje mes kada nors būsime saugūs.

⁴⁶ Kai kas ne taip seniai man paskambino, iš Rytų, ir pasakė: „Broli Branhamai, aš girdėjau jūs persikėlėte į—į Arizoną, ir jūs sukūrėte ten vietą, kur yra saugu“. Ir kaip jūs žinote, kaip atėjo Žinia, ir kaip Viešpats man pasakė, kas atsitiks Aliaskoje, ir kaip tai bus per visą Kaliforniją, ir tai nutiko tokiu būdu. Jie paklausė: „Taigi, jei tai dreba ir visa kita, tai kur gi yra saugi zona?“

⁴⁷ Aš atsakiau: „Yra tik viena saugi zona, kurią aš žinau. Tai yra Kristuje. Tiems, kurie yra Kristuje, bus...“ Tai yra vienintelė vieta, kurią aš žinau.

⁴⁸ Taigi, Jeremijas buvo vadinamas, irgi, „verkiančiu pranašu“. Ir kadangi, aš tikiu, greičiau, tai padarė, kad šis pranašas verktų—verktų, kadangi jam būnant pranašu (ir Viešpaties Žodis ateina pas tokį) ir matant, kad žmonės elgiasi pagal savo tradicijas, ir mano, kad viskas gerai, ir kad nėra jokio būdo juos nukreipti.

⁴⁹ Nes, jieėjo tiesiai į nelaisvę, kadangi mes žinome, kad jūs pjaunate tai, ką pasėjate, nesvarbu, kas jūs esate, koks jūs esate. Ir mes, kaip tauta, pjauname, ar greičiau pasėjome, ir mes turime nupjauti. Aš kalbėsiu rytoj, Viešpačiui leidus, po pietų, apie „*Gimdymo Skausmus*“; ir aš—ir aš paliesiu tai, kad mes negalime šiaip sau išsisukti. Mes turime pjauti tai, ką pasėjame.

⁵⁰ Ir jei Dievas leistų mums šiandien eiti su mūsų iškreipta krikščionyste, ir sugadinant žmones su tais dalykais, kurie taip vadinami krikščionyste, kaip kartą brolis More pasakė: „Jis turėtų būti morališkai įpareigotas prikelti Sodomą ir Gomorą ir atsiprašyti už jų sudeginimą“. Teisingai, nes Dievas išlieka teisingas. Ir kur yra neteisybė; tai—tai tampa Jo šventumu ir Jo Žodžiu, kuriuo Jis leidžia žmonės pjauna tai, ką jie pasėja, ir mes turėsime tai padaryti.

⁵¹ Taigi, atkreipkite dėmesį, kad jie paliko Jį, gyvojo vandens Šaltinį, ir išsikasė sau rezervuarus.

⁵² Taigi, gal būt čia yra kas nors, kas nesupranta, kas yra rezervuaras. Rezervuaras yra žmogaus sukurta vandens talpykla,

kuri užima šulinio paskirtį. Tai kažkas, ką kas nors iškasa. Ir kiek iš jūsų žino, kas yra rezervuaras? Puiku. Gerai, daugelis iš čia esančių ši rytą, yra kaimo gyventojai. Taigi jie...aš prisimenu iškastą seną rezervuarą, kaip jis atrodė, ir aš visada baiminausi gerti iš jo. Tai buvo žmogaus sukurta vandens saugykla. Ir ja niekada nebuvo galima pasikliauti. Jūs negalite pasikliauti rezervuaru.

⁵³ Taigi, viskas, ką žmogus daro, paprastai tai nėra viskas taip gerai. Bet tiesiog kaip Viešpats sudėliojo laiką į–į–į ciklus, ir žemė apsisuka ratu; kiekvienais metais, kiekvienas laikas susikerta, kiekviena diena, kiekviena valanda, ir saulėlydžiai, ir niekada nesuklysta. Bet geriausi laikrodžiai, kuriuos mes tik galime pagaminti, mėnesio laikotarpyje jie nuklysta daugeliu minučių, be abejonės. Bet jūs matote, viskas, ką Dievas daro, yra tobula, o ką žmogus daro yra netobula. Taigi, kodėl tada priimti tai ką daro žmogus, kai jūs galite turėti tai kas yra tobula?

⁵⁴ Aš visada tai kalbėjau apie mus, sekmininkus, suprantate. Mes žinome, ir mes–mes neperžengėme žinoma, Dievo ribų, mes netikime; bet mes taip pat žinome, kad tarp mūsų, mes turime žmonių, kurie bando pamėgdžioti kitą žmogų. Tai yra tik žmogus. Jie bandys tai padaryti. Jie tai darė Biblijoje: „Vienas, aš esu Pauliaus“, aš esu Silo“, ir taip toliau. Bet jie–jie bandė pamėgdžioti tai, ką darė kažkas kitas, arba ką daro.

⁵⁵ Bet kodėl jums reikia priimti klaidingą pamėgdžiojimą, kai dangūs pilni tikrų dalykų, kai „pažadas yra jums ir jūsų vaikams“? Kodėl mes turėtume priimti kažką kitą? Kodėl mes turime priimti mokymus ar dogmas, kai Biblija yra tyras Dievo Žodis? Kodėl mes bandome pridėti prie to, ar atimti, kai Viešpats Jėzus pasakė Apreiškimo 22:18, „Jei kas atims vieną Žodį iš Jos, arba pridės vieną žodį prie Jos, jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos“?

⁵⁶ Kai Dievas patalpino pirmąją žmonių rasę į...ant žemės, Jis liepė jiems gyventi Jo Žodžiu. Taigi Dievo Žodis yra kaip grandinė, jūs pereinate pragarą su Juo; ir ta grandinė yra gera ant tiek, kiek gera yra jos silpniausia grandis, ir Dievas nori, kad mes laikytumėmės kiekvieno Jo Žodžio. Taigi, pirmiausia tai yra iš Biblijos; tiesiog vieno Žodžio sulaužymas nugramzdino žmonijos rasę į mirties tamsą.

⁵⁷ Jėzus atėjo Biblijos viduryje, ir Jis pasakė: „Žmogus bus gyvas ne tik duona, bet kiekvienu Žodžiu“. Ne tik Žodžio dalimi, ar devyniasdešimt devyniais iš šimto; bet kiekvienu Žodžiu, tiesiog kaip gyveno Ieva ir Adomas.

⁵⁸ Ir paskutiniame Biblijos skyriuje, Apreiškimo 22:18, Jis tai pasakė: „Kas atims vieną Žodį nuo Jos, arba pridės vieną žodį prie Jos!“

⁵⁹ Taigi, kodėl mums reikia įterpti į Čia kieno nors mintis, kai tai yra paties Dievo mintys apie tai? Mes norime priimti tai, ką

Jis pasakė. Taip pat parašyta: „Tebūna kiekvienas žmogaus žodis melas, bet Mano tebūna Tiesa“.

⁶⁰ Tai štai kas nutiko su tuo pranašu. Jeremijo dienomis, jis buvo pranašas, jis turėjo Viešpaties Žodį. Ir šis vyrukas bandė kažką įterpti į Jį. Taigi, tuo negalima remtis. Ir aš lyginu šiuos vandens rezervuarus su tomis sistemomis, kurias mes bandėme paimti, ir patalpinti vietoje originalaus Dievo Žodžio.

⁶¹ Neš niekas negali užimti Jo vietos. Tai yra Dievas. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“. Ir Hebrajams 13:8 pasakyta: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Kaip mes galime bėgti nuo Jo? Tai turi būti Tiesa. Jis išlieka tas pats. Jis yra tas pats kiekviename principe.

⁶² Tai priežastis kodėl jūs džiaugiatės Juo, jūs baptistai ir metodistai, katalikai ir presbiterionai ir kiti, džiaugiatės tuo Buvimu. Kažkur, savyje, jūs priimate Dievą. Galbūt kartais intelektualiu būdu, galbūt jūs jautėte Dievo Jėgą, ir jūs esate Dievo tarnas; bet kai jūs tikrai galite įeiti į Dievą, ir suvokti savo vietą Jame, kaip Dievo sūnus ar dukra, tai štai kas suteikia jums didžiulį jaudulį, kurį Dievas norėjo, kad jūs tai turėtumėte.

⁶³ Taigi, mes pastebime Švento Morkaus 16 skyriuje, Jėzus nepasakė: „Eikite į visą pasaulį ir—ir—ir mokykite“. Jis pasakė: „Eikite pamokslauti Evangelijos“. Pamokslauti Evangeliją, tai, Šventosios Dvasios Jėgos demonstravimas! „Eikite į visą pasaulį ir parodykite Šventosios Dvasios Jėgą“.

⁶⁴ Kalbėjau si su broliu, vienu iš rėmėjų...mano susirinkime Indijoje, Bombėjuje, ten Pietų Afrikoje, ir įvairiose vietose, kur misionieriai mokomi to, kaip žodžio ar kaip intelektualios sampratos. Bet vieną dieną susirinkime, kai Pati Šventoji Dvasia nužengė, ir išgelbėjo trisdešimt tūkstančių tenykščių, vienu kvietimu prie altoriaus, tiesiog toje vietoje, kur jie stovėjo. Ten stovėjusios moterys, buvo nuogos, kaip ir daugelis jų buvo, kai atėjo į šį pasaulį, ir tą pačią akimirką, kai jie pakėlė rankas, kad priimtų Kristų... .

⁶⁵ Ir Šventoji Dvasia nužengė į tą vietą ir vienu metu išgydė dvidešimt penkis tūkstančius žmonių, pakėlė juos iš neigaliųjų vežimėlių, gultų ir neštuvų. Kitą dieną miesto meras liepė man pažvelgti į tuos prikrautus furgonus, riedančius gatve.

⁶⁶ Tos moterys, stovėjusios ten, nuogos, nežinodamos kad jos buvo nuogos. Bet iš karto, kai Šventoji Dvasia palietė jas, jos užsidengė kūnus savo rankomis ir pasitraukė iš ten, kur buvo jų vyrai.

⁶⁷ Ir aš stebiuosi, kaip mes, būdami Amerikoje, vadiname save krikščioniška tauta ir būdami Dievo akivaizdoje; kiekvienu metu mes, mūsų moterys, nusirengia vis daugiau. Ir jūs turėtume daugiau apsirengti. Ir kuo daugiau jūs esate Kristuje, tuo jūs būsite daugiau suvokiantys apie savo būklę. Kartais

aš matau, kaip žmonės elgiasi gatvėje, ir aš stebiuosi, ar jie yra tikrai teisingos psichinės būklės. Atrodo, kad jie aiškiai nesuvokia to, ką jie daro, jie daro save masalu šetonui, ir siunčia sielas į pragarą. Teisingai. Bet pasaulis yra tokiame sugedime, kaip ir buvo Jeremijo dienomis.

⁶⁸ Taigi, grįžkime prie rezervuarų. Taigi, šiais rezervuarais negalite pasikliauti, nes jie negali patys prisipildyti. Ir jie turi pasikliauti vietiniu lietumi, kad jis pripildytų juos, vietiniu lietumi ir vietiniu atgimimu, turint nedidelį pagyvėjimą *čia* ir nedidelį pagyvėjimą *štai ten*, ir taip toliau, kad pripildytų juos. Taigi, jais negalima pasikliauti. Jie patys negali prisipildyti. Suprantate, jie patys to negali. Jie negali to padaryti. Ir jie yra priklausomi nuo lietaus, kuris juos pripildo.

⁶⁹ Tada pažiūrėkime, iš—iš kur ateina lietus, iš kur rezervuaras gauna vandenį. Tai ateina nuo tvarto, daržinės, kur ten yra nuplaunamas visas purvas ir dulkės, tiesiai į lietu, ir tiesiai į rezervuarą, žmogaus padarytą vandens telkinį. Tai tampa beveik kaip nusodintuvas. Ir tai nuplaunama nuo tvarto viršaus, kur visi gyvuliai, ir tvartų kiemų kvapas ir visa kita gali nusėsti. Ir ore skrajoja dulkes ir visa kita, kas ant tvarto, tada ateina vietinis lietus ir nuplauna visa tai.

⁷⁰ Tada vanduo yra pernešamas per žmogaus sukurtą, padarytą nutekamąjį vamzdį, per žmogaus padarytą vandens telkinį. Ir kada jis ateina iki *čia*, jis yra purvinas, toks nešvarus, kad jūs turite uždėti ant jo filtrą, arba jūs negalėsite jo gerti. Taigi, suprantate, jis yra nuplaunamas nuo stogo žmogaus padarytu lataku, žmogaus padarytu vamzdžiu, į žmogaus padarytą rezervuarą. Ir tada uždedamas padarytas koštuvas, kad ten nepatektų vabalai ir visa kita.

⁷¹ Taigi, dabar mes pastebėjome, kad juose, po keleto dienų, po to, kai vanduo nusėda toje žmogaus sukurtoje denominacijoje . . . arba, rezervuare. Atsiprašau. Atsiprašau. Gerai. Po to tai—po to kai buvo nuplauta su visomis įvairių rūšių teologijomis ir visa kita, kas suplaukė vidun; taigi, mes sužinome, kad kai visa tai per keletą dienų nusėda, tai tampa užsistovėjusiu vandeniu.

⁷² Ir bet kuris žino, iš bažnyčios istorijos, kai Dievas kažką atsiunčia, žinia, ir kai tai yra nauja iš Dievo, tada po kurio laiko, kai tai buvo įsteigta, (ar kas tai bebūtų, jūs vadinatė jį reformatoriumi, ar kaip jūs norite tai pavadinti), tada po jo mirties jie sukuria sistemą, ir padaro iš to organizaciją. Ir iš karto po to, kai jie padaro iš to organizaciją, tai miršta tiesiog ten. Tai niekada vėl nebeprisikels. Taip buvo daroma kiekvieną kartą, per visą tą laiką.

⁷³ Ir atiduodamas visą pagarbą *čia* sėdintiems katalikų kunigams; kai Dievas sukūrė bažnyčią . . . ar, ne organizavo jos, Dievas niekada neorganizavo bažnyčios. Jis ne tos rūšies biznyje. Jis yra gimime, ne organizacijoje. Taigi, kai Dievas pradėjo

bažnyčia ten, Sekminių dieną. Ir tada toliau Nikėjoje, Romoje jie organizavo ją, ir štai kur ji prarado savo Jėgą.

⁷⁴ Tada mes atėjome iki Liuteronų reformacijos, ir tai buvo didinga. Buvo duotas Dievo Žodis: „Teisusis gyvens tikėjimu“. Ir kai jie tai padarė, vietoj to, kad susirinkti kartu, ir visiems kartu eiti pirmyn, jie sukūrė Liuteronų bažnyčia, atsiskyrė nuo šios grupės ir tada tai mirė.

⁷⁵ Tada Dievas pakėlė Džoną Veslį, su pašventinimu, su žinia apie sekantį malonės darbą, ir tai buvo nuostabus dalykas. Tačiau po Veslio ir Asburio, jie tai organizavo, ir tai mirė.

⁷⁶ Tada atėjo sekmininkai su dovanų atstatymu. Jie veikė puikiai, kas nutiko? Jie organizavosi ir mirė. Būtent taip.

⁷⁷ Taigi, tarp viso to, Dievas vis dar iššaukia likutį iš kiekvienos tos kartos. Jis tikrai daro. Ir tai yra mūsų laikas, kad išeiti ir susiburti kartu. Tai štai kodėl, aš manau, kad tie „Pilnos Evangelijos Verslininkai“, suvaidino didelį vaidmenį, griaudami šias sienas, ir sakydami: „Čia mumyse nėra jokio skirtumo. Ateikime kartu ir šlovinkime Dievą vienu pagrindu, ne organizacijoje“. Jei tai būtų organizacija, aš nulipčiau nuo pakylos tiesiog dabar. Aš neturiu nieko bendro su tuo.

⁷⁸ Kas tai yra, tai turėtų būti bendravimas, ir ne bendravimas pagal kažkokį mokymą, bet bendravimas Kristuje, Jo prisikėlimo jėgoje. Tai, kas atneša Gyvybę, kas atneša gimimą.

⁷⁹ Ir prieš gimstant, mes suvokiame, kad prieš gimimą pirma turi būti mirtis. Ir gimimas yra netvarka, man nesvarbu, kokios rūšies yra gimimas. Jei tai kiaulių garde, ar—ar kur tai bebūtų, tai yra netvarka. Ir taigi, taip pat naujas Gimimas, tai paskatina jus daryti tai, ko paprastai jus net negalvojote daryti. Bet kai jūs esate pasiruošęs mirti sau, tada jūs vėl gimstate kaip naujas kūrinys Kristuje Jėzuje, tuomet viskas atsiveria, ir jūsų gyvenimas tampa jums naujų reginiu, nes jūs priėmėte Jėzaus Kristaus Asmenį, o ne tam tikrą teoriją, ar tam tikrą mokymą.

⁸⁰ Ar, net užrašytas Žodis, Jis turi būti atgaivintas per Šventąją Dvasią. Nesvarbu kiek daug jūs turite teologijos, tai lieka mirę. Aš galiu turėti pilną saują kviečių; kol jie nebus paleisti į procesą, kur jie gali būti atgaivinti, kviečiai niekada nesudygs. Ir jūs galite turėti daktaro laipsnį, PH., LL., ko jūs tik norite; bet tol, kol nenužengs Šventoji Dvasia ir neatgaivins to jumyse, kaip asmeninės patirties su Dievu, tuomet kviečiai yra niekam tikę. Jūs veltui mokotės.

⁸¹ Kaip tai pasakė vienas anglas, praeitą vakarą čia, aš buvau tuo labai nustebintas. Visą išsimokslinimą, kurį jis tik turėjo, kaip Paulius, jis turėjo pamiršti viską, ką jis žinojo, kad surastų Kristų, darė tai, ko jis net nemanė, kad darys.

⁸² Bet, toks yra būdas, kuriuo veikia Dievas, Jis pažemina mus mūsų švietimo sistemose. Ne tai, kad aš bandau paremti

nemokšiškumą, bet aš bandau pasakyti jums skirtumą. Išsilavinimas niekada neatneš Gyvybės. Reikia Dievo Dvasios, kad atneštų Gyvybę, ir ta Gyvybė neturi išeiti tik kaip intelektualus atgimimas. Tai turi išeiti iš Biblijos, Žodžio atgimimas, ir tas Žodis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Ir kai tai šiandien nužengia ir atgaivina, jūs gaunate tuos pačius rezultatus, kurie buvo Apaštalų darbų 2. Būtent. Taip visada buvo ir visada bus, kadangi tai yra Dievo Dvasia, kuri sąlygoja atmosferą.

⁸³ Reikalinga atmosferą, kad tai vyktų. Tai priežastis, kad jūs vyrai visada esate mokomi, „Atveskite savo vaikus čia“. Na, tikrai, tai tiesa. Aš džiaugiausi matydamas savo dukrą, Rebeką, ateinančią ir atsisėdančią čia, dar prieš keletą minučių. Jei kas nors mane matė sumirksint moteriai, tai buvo mano dukra, taigi ji atėjo ir atsisėdo. Aš noriu, kad ji gautų Dvasios krikštą, ir štai kodėl ji yra čia susirinkime. Tai štai kokia yra to priežastis. Tam reikalinga atmosfera.

⁸⁴ Kaip senas Daktaras Bosvortas sakydavo: „Jūs galite paimti vištos kiaušini ir padėti jį po šuniuku, jis išperės viščiuką“. Kodėl? Kadangi tai kiaušinis, ir jis turi tinkamą atmosferą.

⁸⁵ Man nesvarbu, ar jūs esate metodistas, baptistas, presbiterijonas; tinkamoje atmosferoje, tai išperės naujai gimusį Dievo sūnų. Tai atmosfera, kuri tai daro, nesvarbu kokios denominacijos etiketę jūs turite.

⁸⁶ Anksčiau ganydavau galvijus. Aš atkreipiau dėmesį, prižiūrėtojas, kai mes veddavome juos į mišką, iš–iš fermų ganyklų, ir nuveddavome juos į mišką. Jis stovėjo ten ir stebėjo juos, kai jie praeidavo pro vartus į aptvarą. Jis nekreipė didelio dėmesio į etiketes, kadangi ten buvo visokių rūšių etikečių, kai praeidavo ten. Bet ten buvo vienas dalykas į kurį jis atkreipdavo dėmesį, tai kraujo žymeklis. Tai turėjo būti grynakraujis Herefordas arba jis negalėjo eiti į tą mišką, nes tai Herefordo Asociacija, kuri naudoja šį mišką ganykloms. Jis turėjo turėti kraujo žymeklį, kad išlaikytų tinkamą veislę.

⁸⁷ Ir aš manau, kad tokiu būdu bus ir Teismo Dieną. Jis nepaklaus manęs ar aš buvau metodistas, baptistas, sekmininkas ar presbiterijonas, tačiau Jis žiūrės Kraujo žymės. „Kai pamatysiu Kraują, Aš praeisiu pro šalį“. Štai toks dalykas.

⁸⁸ Taigi, mes randame, kad tie rezervuarai, po kurio laiko kai jie nusistovi, jie . . . jie tampa užsistovėję ir jie yra nebetinkami. Ir tada jie tampa varlių ir driežų namais, gyvačių, vabalų ir mikrobu, ir viso kito, kadangi ta užsistovėjusi būklė juos ten ir privilioja. Ar galite įsivaizduoti, kas yra nuplaunama nuo tvarto stogo, arba nuo namo esančio šalia tvarto, ar kur nors kitur, kokia tai nešvara, kokios rūšies vabalai, ir mikrobai, ir visa kita, nuplaunami į tą rezervuarą?

⁸⁹ Taigi, tai yra puikus, bet kurios žmogaus sukurtos sistemos pavyzdys. Nuo pat pradžių jam nepavydavo. Tai ir yra priežastis, dėl ko jam reikalingas Gelbėtojas. Jis negali pats savęs išgelbėti, jis nieko negali dėl to padaryti. Jis nuo pradžios buvo prarastas. Jis gimė nusidėjėliu, jis ateina į pasaulį kalbėdamas melą. Jis nuo pradžių yra melagis, taigi kaip tada pasaulyje jis gali ką nors padaryti? Kaip gali šventas žmogus?

⁹⁰ Čia nėra švento žmogaus. Nėra šventos bažnyčios. Tai Šventoji Dvasia! Ne šventa bažnyčia, šventi žmonės; tai Šventoji Dvasia esanti tarp žmonių, štai kas tai yra. Amen. Ne šventas kalnas, ant kurio Petras ir kiti stovėjo; kalnas nebuvo šventas. Bet tai šventas Dievas, esantis ant kalno, padarė jį šventu. Ne šventas žmogus; tai Šventoji Dvasia, veikianti tame žmoguje, štai kas daro jį šventu. Ne asmuo; bet Šventosios Dvasios Asmenybė! Tai ne žmogus; kadangi jis tik žmogus, „gimęs nuodėmėje, suformuotas neteisybėje, ateina į pasaulį, kalbėdamas melą“.

⁹¹ Bet kuri žmogaus sukurta sistema laikys jį tiesiog tame. Jis bus apakintas intelektualių dalykų, intelektualaus požiūrio, kur jie galvoja: „Aš priklausau bažnyčiai, mano vardas įrašytas knygoje. Aš padariau *tai*. Mano tėvas buvo *tuo*, ir visa kita“. Tai skamba gerai; kas, ir yra, nieko negalima pasakyti prieš tai. Bet vis tik, draugai, Jėzus pasakė: „Jei kas negims iš naujo, tas negali regėti“, *regėti*, čia, tai nereiškia, kad jis matys savo akimis, bet „*supras* Dangaus Karalystę“. Kol būsite gimęs į ją!

⁹² Kaip galėjo šis baptistų evangelistas, kaip galėjo tas žmogus, stovėti čia ir kritikuoti, šaipytis iš Jos? Suprantate, jame nėra nieko, kas galėtų kada nors priimti Ją; bet Dievas turėjo tai padaryti, suprantate. Dievas davė jam Šventąją Dvasią. Jis parodė, kad tai nėra veidmainystė; tai yra Žodis. Jie tiktai girdi tai iš mokyklinių idėjų, ir bando paimti visus Dievo palaiminimus ir priskirti tai praėjusiam laikui.

⁹³ Jaunas baptistų pamoklininkas čia, ne taip seniai, dabar ši rytą, sėdintis tiesiog čia; jis priėjo prie manęs, ir pasakė: „Broli Branhamai, čia yra vienas dalykas, kurį jūs darote, kuris yra neteisingas“.

Aš atsakiau: „Padėkite man“.

⁹⁴ Ir jis pasakė: „Jūs esate, aš manau jūs esate nuoširdus ir geras žmogus, bet...“

Aš pasakiau: „Ačiū, pone“.

Jis pasakė: „Tačiau yra vienas dalykas, kurį jūs darote neteisingai“.

Aš pasakiau: „Aš tikiuosi, kad Viešpats tiesiog suras tą neteisingą dalyką“.

⁹⁵ Ir jis tarė: „Na, tai yra... Štai ką jūs darote neteisingai“. Pasakė: „Jūs bandote pateikti pasauliui apaštalu tarnavimą“, ir pasakė: „apaštalu tarnavimas baigėsi kartu su apaštalais“.

⁹⁶ Aš pasakiau: „Kaip baptistas baptistui, aš norėčiau užduoti jums klausimą“.

Paklausė: „Kokį?“

⁹⁷ Aš paklausiau: „Ar jūs tikite, kad Dievo Žodis yra įkvėptas, kiekviena Jo dalelytė?“

Jis atsakė: „Na, žinoma“.

⁹⁸ Aš pasakiau: „Tuomet, Jis pasakė: ‚Nepridėkite nė vieno žodžio, ir neatimkite nė Vieno‘. Nes, - aš tuomet pasakiau, - ‚Aš parodysiu jums, kur apaštališki Palaiminimai nužengė ant žmonių, pagal Dievo pažadą, dabar jūs parodykite man Dievo pažadą kada tai pasitraukė nuo žmonių. Matote, jei jūs negalite to parodyti Žodyje, tada—tada pamirškite apie tai, suprantate“, aš pasakiau: „kadangi Tai vis dar vyksta“.

⁹⁹ Jis keletą minučių nieko nekalbėjo. Ir taigi aš pasakiau: „Na, tuomet, broli, aš noriu tavęs paklausti štai ko. Petras pristatė apaštalų žinią Sekminių dieną. Ir mes visi žinome, kad tai tiesa, nes jis turėjo Karalystės raktus, kuriuos Jėzus jam buvo davęs. Ir dabar, stebėkite ką jis pasakė. Jis pasakė: ‚Atgailaukite, ir kiekvienas iš jūsų tepasikrikštija Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir visiems, esantiems toli, būtent visiems, kiek pašauks Viešpats mūsų Dievas.‘ Tada, jei čia yra vieta, kur Jis patraukė tai, tuomet kas nutiko su Petro žodžiais Sekminių dieną?“ Suprantate? Ne, tai niekada nesibaigė!

Brangus mirštantis Avinėli, Tavo brangus
Kraujas
Niekada nepraras savo Jėgos,
Kol visa atpirkta Dievo Bažnyčia
Bus išgelbėta, kad daugiau nenusidėtų.

Tada puikiausioje, švelniausioje giesmėje,
Aš giedosiu apie Tavo išgelbėjimo Jėgą,
Kai šis vargšas šveplas, sustingęs, mikčiojantis
liežuvis
Gulės tylus kape.

¹⁰⁰ Dieve, padėk man tikėti Tuo, ir laikytis To, visiems iš mūsų, ir stovėti su Tuo, nes tai yra Evangelijos Tiesa! Taip, pone.

¹⁰¹ Išmintingas žmogus niekada neturėtų žvelgti į šiuos dalykus. Ir turėtų žinoti, kad jie neveiks. Jie niekada neveikė. Ir organizuota religija, ir organizuota patirtis, niekada neveiks Dievo Akivaizdoje. Tai turi ateiti tikra ir neapsimestina, nuo Dievo. Tai niekada nebuvo Dievo naudojama, niekada praeityje Dievas nenaudojo tokios sistemos. Taigi jūs, o, jūs priimate narius ir panašūs dalykai. Bet aš turiu omenyje tikrą Dievo sėklą, kaip nužengė Palaiminimas Sekminių Dieną, tai niekada

neateina per organizaciją; tai ateina per gimimą, gimstant iš naujo.

¹⁰² Mes esame pakviesti paimti Izraelį už—už pavyzdį, kuriuo jie ir buvo. Atkreipkite dėmesį, „Jie paliko Jį, jie buvo aprūpinti šaltiniu, ir išsikasė sau rezervuarus“. Ar galite įsivaizduoti tai, kad žmogus geria iš jo, ir tuomet nori pasidaryti sau rezervuarą, suprantate, kad galėtų iš jo gerti? Taigi, tai ką ir pasakė pranašas, tai ką sako Dievo Žodis. Tai ką Dievas pasakė pranašui: „Jūs atsižadėjote Manęs, ir palikote Mane, gyvųjų vandens Šaltinį; ir išsikasėte sau rezervuarus, kurie yra kiauri ir nesulaiko vandens“.

¹⁰³ Suprantate, kažkas, jie norėjo kažko, ką jie galėtų kontroliuoti, arba parodyti, ką jie yra padarę. Tai yra—tai yra organizuotos religijos kvailystė. Jie visada bando, jie turi kažką turėti. Jie turi turėti visas tas sistemas, bendruomenes ir kitus dalykus: „Ir aš dabar priklausau *tam*“. Vietoj to, kad jie būtų nuolankūs Dievo vaikai, jie nori kažko, kad galėtų parodyti save. Vietoj to, kad leistų Dievui daryti Jo būdu, jie nori tai daryti savo būdu. Ir tokiu būdu sistema šiandien veikia bažnyčioje. Ne. . . Kiekviena sistema, viena nori tai *tokiu* būdu, kita nori tai *tokiu* būdu. Jei jūs esate metodistas, jūs turite būti *tokiu* būdu. Baptistas - *tokiu* būdu. Presbiterijonas, katalikas, ir dar kas bebūtų, jie turi savo sistemas. Nieko prieš tai, bet tai nėra tai, apie ką aš kalbu.

¹⁰⁴ Žmogus nori savo būdu tai daryti, o Dievas tam turi savo būdą. Ir Jis sako: „Jūs laikotės savo kelio, kiaurų rezervuarų; ir nenorite priimti Mano kelio, Gyvenimo kelio“.

¹⁰⁵ Ir tai tas pats yra šiandien. Tai tiesiog nė kiek nepasikeitė. Pagalvokite, kokia žmogaus kvailystė, palikti trykštantį tyro, švaraus vandens šaltinį, ir eiti prie kiauro rezervuaro, kurį pats pasidarė, ir išsikasė sau rezervuarą su tomis šiukšlėmis, kurios į jį yra nuplaunamos nuo daržinės viršaus, ir geria iš jo. Tai tikrai yra kažkas psichiškai netvarkoje su tuo asmeniu.

¹⁰⁶ Ir kai žmogus laikosi įsikibęs Šventojo Rašto bažnytinių sampratų, vietoj to, kad priimtų Šventąją Dvasią, kurią patvirtina Šventasis Raštas ir padaro Ją realią jums, tai dvasiškai kažkas yra netvarkoje su tuo asmeniu. Tai visiška tiesa. Žinoma, Šventąją Dvasią! Kiekvienas turi savo Biblijos išaiškinimą, ir mano, kad tai yra teisinga. Dievui nereikia jūsų pagalbos. Dievui nereikia jūsų išaiškinimo.

¹⁰⁷ Dievas pats išaiškina. Dievas išaiškina Jo būdu—Jo būdu, kuriuo Jis sako, kad Jis tai padarys. Pradžioje Viešpats pasakė: „Tebūnie šviesa“, ir ten buvo šviesa. Tam nereikia jokio išaiškinimo. Tai yra ką Dievas padarė. Jis pasakė: „Mergelė taps nėščia“. Ir ji tapo nėščia. Tam nereikia jokio išaiškinimo. Jis pasakė, kad „išlies Savo Dvasią ant kiekvieno kūno“, Jis tai

padarė. Tam nereikia jokio išaiškinimo. Dievas pats išaiškina savo Žodį, Jį atskleisdamas Jį, apreikšdamas Jį, ir įrodydamas Jį.

¹⁰⁸ Tai štai kaip buvo patvirtintas pranašas, kad jis yra nuo Dievo. Jis pasakė: „Jei tarp jūsų bus kuris yra dvasinis ar pranašas, Aš, Viešpats, regėjime pats jam apsireikšiu, sapne jam kalbėsiu. Ir ką jis pasakys, tai įvyks, tada bijokite jo; bet jei tai neįvyks, tuomet nebijokite jo“.

¹⁰⁹ Tai yra taip pat kai Dievas kalba savo Žodį, ir žmogus sako: „Žodis, yra *Tai*“, ir įvyksta tokiu būdu, tada tai daro Dievas.

¹¹⁰ Bet jei jis sako: „Tai yra *tokiu* būdu, ir dienos praėjo“, na, tai paima visa. . . Jis ištiesia savo ranką, alkstantiems duonos vaikams, ir paima tai nuo jų; ir jie badauja. Kodėl jūs norite gerti iš rezervuarų, kai šis arteinis šulinys yra čia?

¹¹¹ Kas yra Gyvasis šaltinis? Kas yra Gyvybės šaltinis, gyvojo Vandens šaltinis? Arteinis šulinys, su kuo mes Jį sulygintume.

¹¹² Taigi, aš norėčiau, kad jūs atkreiptumėte dėmesį į skirtumą tarp rezervuaro ir gyvojo vandens šaltinio; tarp arteinio šulinio ir seno kiauro rezervuaro, esančio ten, pilno vabalų, driežų, varlių, mikrobu, visko, suprantate.

¹¹³ Ir čia yra arteinis šaltinis. Taigi, stebėkite tai. Jis yra savaime prisipildantis. Jums nereikia turėti jokių didelių sistemų, ir surinkti tam daugybę pinigų. Jums nereikia didelio narių skaičiaus. Jis palaiko savo narius, juose veikiančia Gyvąja Dvasia.

¹¹⁴ Atkreipkite dėmesį, į vandenį, tekantį iš jo, gėlas, tyras ir švarus. Ne rezervuaras, kažkas, užsistovėjusio, kuris buvo užprotokuluotas keturiasdešimties, penkiasdešimties skirtingų išmąstymų, sakančiu: „*Tai* yra teisinga, ir *tai* yra teisinga, ir ši sąvoka“, ir balsuoja, daro peticiją, ir padaro iš to denominaciją. Jis yra tyras ir švarus, tikras Dievo Žodis, ateinantis iš Dievo rankų. Tai tikras arteinis šaltinis.

¹¹⁵ Atkreipkite dėmesį, jo jėgos paslaptis slypi jame. Žmogus negali jos rasti. Tam tikras slėgis, apačioje jo, stumia jį aukštyn.

¹¹⁶ Aš pamenu kai, aš buvau Indianos valstijų žaidynių prižiūrėtojas, aš praeidavau, Harisono apygardoje, pro tam tikrą šaltinį, versmę. Jis visada burbuliavo. Ir tiesiog, o, visada atrodė, kad jis yra pats laimingiausias. Nesvarbu, ar sniegas dengė žemę, buvo užšalę, kai būdavo šaltis, jis vis tiek burbuliavo; kur žmogaus sukurti tvenkiniai ir rezervuarai būdavo užšalę, viskas ten buvo stipriai užšalę.

¹¹⁷ Ir tai parodo, kad bet kokia denominacija, dėl nedidelės Dvasios stokos ar nedidelio atmosferos pasikeitimo, užšals. Bet Dievo arteinis šaltinis Jis yra—Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, jis visa tai išstumia, tai tiesiog išburbuliuoja iš jo. Ir jame nuo pradžių nieko nėra. Ir nieko nepatenka į jį, jis tai išstumia.

118 Ir tai burbuliavo štai taip, ir aš pasakiau, vieną dieną prisėdau ten, ir galvojau: „Tikiuosi, kad aš pasikalbėsiu su šia versme, tiesiog minutėlę“. Aš nusiėmiau skrybėlę ir aš paklausiau: „Kodėl tu esi toks laimingas? Kodėl tu taip burbuliuoji? Galbūt dėl to, kad kartas nuo karto elnias atsigeria iš tavęs“.

Jei jis būtų galėjęs kalbėti, jis būtų pasakęs: „Ne“.

Aš paklausiau: „Galbūt dėl to, kad aš geriu iš tavęs“.

„Ne, ne dėl to“.

119 Aš paklausiau: „Na, kas tave daro tokį tyrą, ir švarų? Taigi, kas—kas yra tas burbuliavimas, kuris daro tave kunkuliuojantį, džiaugsmingą visą laiką, ir niekas negali tavęs užšaldyti? Tu trykšti aukštyn į viršų, ir čia nėra nieko; švarus vanduo“.

120 Jei jis būtų prabilęs į mane, žinote, ką tas šaltinis būtų pasakęs? Jis būtų pasakęs: „Broli Branhamai, tai ne aš burbuliuoju, tai kažkas už manęs burbuliuoja“. Ir tokiu būdu yra su . . . tai prastas žodis, bet jūs žinote, ką aš turiu omenyje.

121 Tai tokiu būdu yra ir su naujai gimusiojo išgyvenimu. Jūs negalite jo sulaikyti. Tai yra vandens šaltinis, burbuliuojantis jumoje į amžinąjį Gyvenimą. Suprantate, jame yra kažkas, su kuo jūs neturite nieko bendro. Žmogaus sukurti rezervuarai užšals, ir jų pradėtas prabudimas ir visa kita; bet žmogus, kuris yra prie Šaltinio, kuris gyvena tuo Šaltiniu, dieną ir naktį! Ne, jūs neturite laukti vietinio lietaus ir vietinio prabudimo. Jūs esate pripildytas Tuo. „Aš duosiu jam Gyvybės šaltinį, jame burbuliuojantį“. Čia yra kažkas Jame, kas nauja kiekvieną dieną, tyra ir švaru. Tai tyras Dievo Žodis jūsų širdyje ir jūsų lūpose, įrodantis Save, kalbantis pats už Save. Man nesvarbu, ar lyja, ar sninga, koks bebūtų oras, jūs tebesate laimingas, kadangi Šventoji Dvasia jumoje burbuliuoja. Tai paslėpta Jėga. Atkreipkite dėmesį. O, tai yra paslaptis jame.

122 Jis duoda iš savęs, dosniai, kiekvienam, kuris gers, ir naudos jo turinį. Taigi, jūs neinate ir nesakote: „Na, taigi, aš tiesiog turiu eiti į Metodistų bažnyčią dėl prabudimo, nes aš esu metodistas. Aš turiu eiti *čia*, bet (jei) aš turiu eiti pas sekmininkus, nes aš esu sekmininkų prabudimo dalyvis“. Aš sakau jums, kai jūs turite to trykštančio Vandens Šaltinį, kai jūs ten geriate, čia nėra jokio skirtumo, jūs duodate kiekvienam, kas ateina. Jūs norite suteikti Gyvenimo viltį katalikui, protestantui, žydai, ateistui ar kas jis bebūtų. Jūs tikrai, iš tikrųjų gavote Kažką savyje, kas tai daro.

123 Jūs pastebėjote dar vieną dalyką apie jį, jums nereikia pumpuoti iš jo. Jums nereikia iš jo traukti, ir pripumpuoti. Aš mačiau tiek daug viso to, kad man buvo net bloga nuo to, pumpuojate kažką; grodami muziką, ir šokinėdami aukštyn, žemyn, ar—ar krūvelė literatūros, ir didelė iškaba „Valandos žmogus“.

124 Čia yra tik vienas valandos Žmogus, ir tai Jėzus Kristus, Kuris yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Čia yra tik vienas Pasiuntinys nuo Dievo, ir tai—tai yra Jėzus Kristus. Taip, pone.

125 Jums nereikia Jo pumpuoti, ar traukti Jo. Arba, ne, jums nereikia prisijungti prie Jo. Jūs tiesiog imate Jį laisvai. Amen. „Aš esu gyvojo Vandens Šaltinis; jūs palikote Mane ir išsikasete sau rezervuarus“. Taigi, jums nereikia Jo pumpuoti, traukti Jo, prisijungti prie Jo, kasti Jo, nieko. Jūs tiesiog semiate iš Jo, laisvai.

126 Jums nereikia jokios žmogaus sukurtos technologijos, kaip skudurinio filtro, ar kitko, kad pasakytų jums per ką Jis turi praeiti, ką Jis padarė. Nė vienos. Kai kurios žmogaus sukurtos teologijos, tam tikros švietimo sistemos, pačių pateisintos religijos, *tame* ir *tame*, ar kai kurie religinės sistemos rezervuarai; jums to nereikia. To ten neturi būti. Uždėkite skudurą ant Jo, ir Jis nupūs tai tolyn. Jums nieko nereikia su juo daryti. Jis pats rūpinasi savimi! Tai Dievo Jėga, trykštanti į Gyvenimą. Kodėl žmogus turėtų palikti visa Tai, ir prisijungti prie sistemos, tai daugiau nei aš galiu pasakyti. Tam nereikia skudurinio filtro. Jam to nereikia. Jam nereikia būti. . . nereikia priklausyti nuo vietinio lietaus, kad jį pripildytų. Jis visą laiką pilnas. Amen.

127 Žmonės, aš girdėjau juos sakant: „Aš tiesiog šiandien jaučiuosi kaip šiukšlių krūva“. O, tai bent!

128 O, aš džiaugiuosi, kad gyvenu Dievo Akivaizdoje, ar viskas vyksta gerai, ar blogai. Jis yra mano Gyvenimas. Amen. Jis yra mūsų Gyvenimas. Jis yra Gyvenimas, Gyvenimas su pertekliumi. Taip, pone. Ir—ir pažvelkite ką Tai daro mums. Jo jėga ir tyrumas randasi Jame. Jo nereikia užpildyti iš rezervuaro, ar kitos sistemos.

129 Kai kas klausia: „Na, kokia tavo draugijos kortelė? Pažiūrėkime, ar esi geras baptistas. Aš pažiūrėsiu, ar jūs turite kortelę“. Ar—ar, „. . .geras sekmininkas. . .ar esate vienybininkas. . .dvejininkas. . .trejininkas“. Ar—ar „. . .kas bebūtumėte“. Suprantate, Jam nereikia jokio užpildymo. Jis visada veikia. Taip.

130 Jūs žinote, aš turėjau tokį seną rezervuarą, aš turėdavau pripildyti jį vandeniu, ir pildyti, pildyti, ir pildyti tą seną siurbį, kad galėčiau pumpuoti iš jo; jūs žinote, pilti daugiau vandens į jį, ir tiesiog įpildavau krūvelę vabalų ir viso kito, iškuopdavau vabalus ir kita. Tai tiesiog tokiu būdu vyksta ir su kai kuriais iš tų sisteminių prabudimų.

131 Bet, ačiū Dievui, „Čia yra Šaltinis, pripildytas Krauju, kur nusidėjėliai pasineria po šiuo srautu!“ Jūsų nepadaro bažnyčios nariu; jus padaro krikščioniais, kai jūs ateinate prie šio Šaltinio.

132 Kodėl jūs tada paliktumėte gyvojo vandens Šaltinį, kad gertumėte iš tokių nuosėdų kaip tai?

133 Nereikia pumpuoti; Jo jėgą yra Jame. Jo nereikia pripildyti, taip, pone, nes (Jis Pats) tai Pats Jo Gyvenimas yra Jame. Tokiu būdu Dievo sėkla yra žmogaus širdyje. Dievo Gyvenimas tiesiog yra asmenyje, ne bažnyčioje. Jums, tai yra jums, jūs esate tas, kuris turite Gyvybės užuomazgą savyje.

134 Vien tik nedidelis Jo gurkšnelis yra įtikinantis visų rūšių dvasininkams. Paklauskite katalikų kunigo, paklauskite baptisto, kas tai bebūtų. Tik šiek tiek paragavus šio nuostabaus, tyro artezinio vandens, aš sakau jums, tai įtikina, kad Tai yra Tiesa. Jūsų alkstanti siela, bet kuriuo atveju, tai vis tiek įtikina ištroškusį. Taigi, jei jūs nesate ištroškęs. . . Šis nedidukas baptistas, iš pradžių jis nebuvo ištroškęs; bet kai jis ištroško, tai vandens skonis buvo baisiai geras. Teisingai, bet jūs turite trokšti, „palaiminti kurie trokšta“, kaip Jėzus tai pavadino: „Palaiminti jūs, kai jūs alkstate ir trokstate teismo, nes jūs būsite pasotinti“. Amen. Jėzus tai pasakė, draugai. Taip, pone, Jis yra palaimintas Šaltinis ištroškusiajam.

135 Kodėl kas nors norėtų Jį pakeisti į pelkę? Kodėl jūs norėtumėte pakeisti artezinį šaltinį į pelkių vandenį, pilną vabalų ir užkrato, visų rūšių žmogaus sukurtų teorijų, kur Dievas pasakė, kad: „Pridedant vieną žodį prie Jo Žodžio, arba atimant vieną iš Jo Žodžių, jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos“?

136 Ir kai Dievas pažadėjo, jog Jis įrodys šį Žodį kiekvienoje kartoje: „Nes pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir visiems, kiek pašauks Viešpats mūsų Dievas“, kodėl jūs pumpuojate kažkokį sisteminių siurblių, kuris jau seniai buvo užterštas, tos senos mannos? Galbūt manna ir buvo gera, nieko prieš tai, Martino Liuterio dienomis, ir *tomis* dienomis, ir *anomis* dienomis, kiti reformatoriai, nieko prieš dėl viso to; bet tai buvo manna, kuri nukrito jau seniai.

137 Jei mes atkreipsime dėmesį, Biblijoje jie turėjo ją rinkti kiekvieną dieną. Jie turėjo rinkti šviežią manną. Po to ji šiek tiek pasendavo, ji supūdavo. Ji negali pūti, jei nėra pažeista. Ji turi turėti savybę bakteriją ar kažką, kad ji pradėtų pūti. Mes tai žinome.

138 Ir tai taip pat su sistemomis! Po to, kai ji pasilieka nuo vieno didelio prabudimo iki kito, ji tampa užteršta ir prisipildo vabalų, ir kaip rezervuaras, pilnas krutančių-uodegyčių kaip mes juos vadindavome, maži seni vabaliukai, kurie juda ten.

139 Tai štai kas šiandien nutinka su daugeliais žmonių išgyvenimais. Jie—jie yra tiesiog pilni krutančių-uodegyčių, judančių nuo vieno prie kito, kalbėdami pasakojimus, kuriuose visiškai nėra Tiesos. Teisingai, judėdami nuo vieno prie kito. „Aš buvau metodistas; aš prisijungiau prie baptistų. Aš buvau

katalikas; aš buvau *tas*. Aš buvau *anas*“. Tai tik krutančios-uodegytės.

¹⁴⁰ O, pamirškite viską, ir ateikite prie Šaltinio (Amen!), to artezinio Šaltinio, visada gyvenančio Kristaus Artume! Aš tikiu, kad Jis yra neišsenkantis Gyvenimo Šaltinis. Kuo daugiau gaunate iš Jo, tuo jis tampa gaivesnis, tuo jis tampa šaltesnis, ir tampa geresnis, tuo saldesnis jo skonis. Aš tarnavau Jam jau trisdešimt trejus metus, ir kiekviena diena darosi dar saldesnė nei praėjusi diena. Aš niekada . . . Jis pasakė, kad jūs niekada netroškite, jei mes gersime šį Vandeni. Atkreipkite dėmesį, koks Jis yra puikus. O!

¹⁴¹ Izraelis tai padarė, kaip daugelis daro šiandien, jie paliko gyvojo vandens šaltinį, ir nuėjo išsikasti sau rezervuarų.

¹⁴² Taigi, kalbant apie malonę, dar minutėlę, kas yra Dievo malonė. Mes turime įstatymus ir nuostatus, „Ir jei jūs neatitinkate šio standarto . . . Aš turiu religinę matavimo lazdele; jei jūs neatitinkate to čia, jūs turite, jūs negalite įeiti“, ir visa kita. Bet Dievas išgelbsti mus per malonę, o ne pagal matavimo lazdele. Suprantate? Bet Dievas, kalbant dabar apie malonę, tiesiog kaip tai nutinka, geriant iš Jo, nuo šios matavimo lazdelės . . .

¹⁴³ Murmantis, besiskundžiantis Izraelis. Stebėkite, Jis pasakė: „Aš vėl jus aplankysiu“. Atkreipkite dėmesį į Raštą. Atkreipkite dėmesį, Jis ruošiasi juos išbandyti, vėl juos aplankyti. Murmantis Izraelis, prie Raudonosios jūros, buvo pakviestas sekti Jį per užsistovėjusį egiptiečių vandenį, kad jie taptų laisvi žmonės. Jie buvo vergai. Jie buvo pakviesti pereiti, kartu su Juo, kad būtų laisvi žmonės. Išeiti per Negyvąją jūrą; tiksliau per Raudonąją jūrą, pereiti per ją, įeiti į dykumą, atnešti atskyrimą tarp jų ir pamėgdžiotųjų, bandančių pamėgdžioti tai, be apipjaustymo.

¹⁴⁴ O, tai štai kas sukėlė problemą. Kiekvienas iš jų žuvo tiesiai dy- . . . , ar tiesiai—tiesiai jūroje, faraonas ir jo kariuomenė. Jie pamatė žmones, einančius su antgamtinė Jėga, taigi jie apsigrėžė ir bandė tai pamėgdžioti, nebūdami įtraukti į palaiminimus. Ir kai jie tai padarė, jie žuvo. Tai kūniškas palyginimas.

¹⁴⁵ Žmogus, kuris bando tai daryti, bando ką nors pamėgdžioti, tuomet jis tik kūniškai susitapatina su tikru krikščionimi.

¹⁴⁶ Mano broliai indai čia, žino tai. Ateikite į Bombėjų, ir jūs pamatysite ten esančius žmones, induistus ir visa kita, gulinčius ant smagaliu, ir virš . . . vaikščiojančius ant stiklo, ir—ir einančius per ugnį, rodančius, ką jie gali padaryti, ir panašūs dalykai . . . Tai žmogaus kūniškas pamėgdžiojimas, grįžtant į džiungles, jie tai darydavo aukodami savo dievui.

¹⁴⁷ Mes randame tai tarp visų religinių gyvenimų, kūniškas pamėgdžiojimas, kažkas mėgina būti panašus į kitą. Yra tik vienas pavyzdys, į kurį jūs turite būti panašus, tai kaip Jėzus

Kristus, kuris buvo Žodis. Ir tada, kai Dievo Žodis ateis pas jus, tai bus tuo pačiu būdu.

¹⁴⁸ Tačiau Dievas, bet kuriuo atveju, vedė juos tiesiai į pažadėtąją žemę. Jie rado, taip pat, kiekvieną rezervuarą, kai jie pradėjo savo kelionę per dykumą, po to kai jie atsiskyrė, jie sužinojo, kad kiekvienas rezervuaras buvo išdžiūvęs, jiems.

¹⁴⁹ Ir jūs surasite tą patį, broli, kai jūs pradėsite tą kelionę į pažadėtąją Žemę. Jūs rasite uždarytas duris. Kaip pasakė tas nedidukas pamokslininkas, anglikonas ar kas jis ten buvo, ir pirmas dalykas, jūs žinote, jo bažnyčia jį išvarė. Suprantate, tol kol jis gavo tiek daug Šventosios Dvasios, tai buvo to pabaiga.

¹⁵⁰ Ir mes... ir Izraelis rado tą patį, kaip pavyzdys, savo kelionėje į pažadėtąją žemę. Visi rezervuarai buvo sausi. Taip, jų kelionėje, pakludami Jo pažadėtam Žodžiui, jų kelionėje jie rado išdžiuvusius rezervuarus. Taigi, jie aptiko, kelionėje, kad jie negali pasikliauti rezervuaru—rezervuarais.

¹⁵¹ Ir jei jūs ruošiatės į kelionę, pakludami Dievo Žodžiui ir pabandykite prisijungti prie *šito*, ir prisijungti prie *to*, jūs sužinosite, kad pasaulyje nėra tokio rezervuaro, kuris jums pagelbėtų. Iš viso nėra. Jūs esate asmuo. Dievas veda jus taip, kaip Jis nori jus vesti. Tada, šiandien mes randame tą patį, visi rezervuarai yra išdžiūvę.

¹⁵² Bet pažadas, visada yra tiesa, Dievui, Kuris laikosi Savo pažado Savo tautai. Jis pažadėjo, kad aprūpins juos viskuo, ko jiems reikia, taigi Jis tai padarė. Tarp tuščių, išdžiuvusių rezervuarų, tiesiog pagalvokite apie tai; ir besiskundžiantis Izraelis, dykumoje, kelionėje! Jis pasišaukė į šalį savo tarną-vedlį, pranašą Mozę, ir atvėrė gyvojo vandens šaltinį, suduodant lazda į Uolą, kad Jo tikintys vaikai nepražūtų.

¹⁵³ Šią dieną, man, tai kalba apie malonę. Mes nenusipelnėme. Tai, ką mes padarėme, kaip mes gyvenome, mes esame neverti.

¹⁵⁴ Tačiau Dievas šiomis dienomis, tiesiog čia šį rytą, pažvelkite, metodistai, baptistai, presbiterijonai, katalikai ir visi, Jis atvėrė Šaltinį. Hebrajams 13 įrodo, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Taigi, tai—tai tiesa, Jono 3:16: „Nes Dievas taip pamilo pasaulį, kad Jis atidavė Savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį Gyvenimą“.

¹⁵⁵ Ir ji buvo iškelta dėl susidariusios priežasties, kadangi žmonės murmėjo ir nuodėmiavo, gyvatės jiems gėlė ir jie mirdavo; ji buvo iškelta dėl jų nuodėmių atleidimo, ir jų ligų išgydymui.

¹⁵⁶ Ir tai tas pats Šaltinis yra atvertas mums šiandien, mūsų išgelbėjimui, ir mūsų išgydymui, fiziniam išgydymui. „Nes Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

157 Ir kai Uola, į kurią buvo suduota pažadėtu Dievo Žodžiu, įsakant, iš Jos ištryško tyras, švarus vanduo; ne—ne užsistovėjęs, ne užterštas, bet paties Dievo Buvimas. Tyras vanduo, ir jis išgelbėjo visus, kurie gėrė. Taigi mes žinome, kad tai tiesa, nes mes skaitome tai Senajame Testamente, kaip provaizdį.

158 Taigi, jums nereikėjo jo traukti, pumpuoti, prisijungti prie jo, eiti į seminariją, kad išmokti, kaip jį naudoti. Jie jums pasakys, kaip jį naudoti, suprantate, „O, na, jei jūs gavote Šventąją Dvasią, mes tuo tikime, tačiau jūs—jūs tai darykite *tokiu būdu*“.

159 Bet, jūs suprantate, tam nėra jokios kontrolės. Jūs nenaudojate Šventosios Dvasios; Šventoji Dvasia naudoja jus, suprantate. Suprantate, ne jūs, ne jūs naudojate Šventąją Dvasią; Šventoji Dvasia turi jus. Dovana tai nėra tai, ką jūs imate kaip peilį, ir drožiate juo pieštuką. Tai yra atsidavimas Dievui, patraukiant save į šalį, kad Šventoji Dvasia galėtų jus naudoti.

160 Atkreipkite dėmesį, jiems niekada nereikėjo siurbti jo, ar traukti, jiems niekada nereikėjo klausti: „Taigi, kaip mums naudoti šį vandenį?“ Kadangi jie žinojo, kaip jį naudoti. Jie buvo ištroškę. Jie žinojo, kaip reikia su juo elgtis.

161 Ir taip pat vyras ar moteris, nepriklausomai nuo to, kokiai religijai ar denominacijai jie priklauso. Jei jis trokšta Dievo, jam nereikia bėgti atgal į seminariją, kaip šis anglikonų brolis padarė, arba britų brolis praėjusį vakarą, turėjo grįžti ir pasikonsultuoti su Anglikonų bažnyčia, kaip jis turi naudoti šią didžią dovaną, kurią jis gavo, kalbėjimą kalbomis, ir kaip jis turi *tai* daryti. Jie būtų jį išspyrę jau nuo pradžių. Suprantate? Jis buvo ištroškęs, taigi Dievas tiesiog pripildė jį. Tai viskas, kas reikalinga. Tai – trokšti, ir tada Jis tiesiog pripildo.

162 Jums nereikia, kad kas nors jus kontroliuotų, ir niekas neturi jums sakyti, ką su tuo daryti. Dievas veda kiekvieną individualiai tokiu būdu, kokius Jis nori, kad jūs veiktumėte. Jūs pats esate asmenybė. Jūs esate Dievo dalis. Niekas negali užimti jūsų vietos. Ir nėra jokio būdo kuriuo aš turėčiau eiti pas kažką, ir dabar, aš turėčiau sakyti: „daryk *tai* su tuo“, arba aš turėčiau sakyti: „daryti *tai* su tuo“. Ne, pone. Dievas tai naudoja tokiu būdu, kokiu—kokiu Jis nori. Kai jūs esate ištroškęs, jūs žinote pakankamai, kad gerti.

163 Jei jūs esate ištroškęs šį rytą, gerkite iš Jo, tai viskas, ką jums reikia daryti. Dievas numatė kelią jūsų troškuliui, ištroškę vaikai gali laisvai gerti iš Jo. Ir Dievas šį rytą yra numatęs būdą kiekvienam vyrui ir moteriai, kurie yra alkani ir ištroškę. Galbūt iš čia sėdinčių žmonių yra tie, kurie niekada nebuvo išgelbėti. Čia yra žmonės, sėdintys čia, kurie yra ant išgelbėjimo ribos.

164 Čia yra žmonės, čia, sėdintys kaip bažnyčios nariai, jūs norite elgtis teisingai, bet jūs geriate iš rezervuaro. Jie niekada nepasakys jums šios Tiesos.

165 Vienintelis dalykas, tai ateiti, paimti Dievo pažada, ir ateiti prie Šaltinio, tada Jis numalšins troškulį. „Tas, kuris geria iš šio Šaltinio, niekada daugiau netroks“.

166 Atkreipkite dėmesį dabar, kaip—kaip Jis išlaisvino Savuosius—Savuosius, kurie gavo šį vandenį per malonę, bet ne per sistemą ar švietimo rezervuarą. Jis patvirtina savo Žodį, kad tai Gyvybę duodantys išteklių. Kiek iš čia esančių žino, kad jūs gavote Gyvybę, kai jūs priėmėte tą Žodį, ir Jo vandenį, tiesiog jūs žinote, kad gavote Gyvybę? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

167 Paimkime, na, dar vieną ar du pavyzdžius, tada mes užbaigsime už keletu minučių. Man—man reikėtų kažkur turėti mygtuką. Bet atkreipkite dėmesį. Aš tiesiog vis dar kalbu, bet aš nenoriu to daryti. Pažvelkime, paimdami kaip pavyzdį tiesiog dar pora žmonių.

168 Paimkime moterį prie Jokūbo rezervuaro, iškasto šulinio. Ten ji sėdėjo. Viskas ką ši moteris žinojo, buvo šis rezervuaras, kur ji ateidavo pasisemti vandens. Ir šalia šulinio, ji rado, nedidelėje panoramoje čia, Vyrą sėdintį ten, žyda. O ji buvo samarietė, tai vyksta Sicharo mieste. Ir mes sužinome, kad šis Vyras, šis žydas, pasakė šiai moteriškei neįprastus Žodžius, pasakė: „Atnešk Man gerti“.

169 Ji atsakė: „Taigi mes esame atsiskykę. Tau ne—nepridera prašyti manęs; Tu esi žydas, o aš samarietė“.

170 Jis atsakė: „Bet jei tu žinotum, su Kuo tu kalbi, tu prašytum Manęs gerti, ir Aš tau duočiau vandens, kad tau daugiau nebereiktų eiti gerti prie šio rezervuaro; tai būtų vandens šaltinis, burbuliuojantis tavyje“. Atkreipkite dėmesį, kai ji pamatė, kad tai buvo įrodyta kaip Tiesa!

171 Taigi, pirma, bet kuris žmogus galėjo tai pasakyti. Bet ji pasakė: „Jūs sakote, kad reikia garbinti Jeruzalėje, o mes garbiname ant šio kalno“.

172 Jis pasakė: „Išgelbėjimas yra iš žydų. Mes žinome, kuo tikime. Bet“, - pasakė, - „leisk Man pasakyti vieną dalyką“, panašiais žodžiais, - „nei šiame kalne, nei Jeruzalė. Nes ateina laikas, kai žmonės garbins Dievą Dvasioje ir Tiesoje, nes Tėvas ieško tokių“. Jis tarė: „Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrižk čia“. Stebėkite, čia buvo tai įrodyta. Čia buvo parodyta, prie kokio šaltinio ji buvo. Pasakė: „Eik pakviesk savo vyrą ir ateik čia“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

173 Jis tarė: „Tu pasakei tiesą“. Suprantate, atrodė kaip akivaizdus prieštaravimas, to ko Jis paprašė jos, ir pasakė: „Eik ir atvesk savo vyrą“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

174 Pasakė: „Tiesą pasakei“. Pasakė: „Kadangi tu turėjai penkis, o tas, su kuriuo dabar gyvenai, nėra tavo“.

175 Stebėkite šią moterį, kaip skiriasi nuo tų dienų dvasininkų! Tos dienos dvasininkai matė vykstant tuos pačius dalykus, ir pasakė: „Tai velnias, telepatija, ar—ar belzebubas“. Suprantate, jie nesugebėjo pamatyti Žodžio, pažadančio tai.

176 Bet ši nedidukė moteris geriau išmanė Raštus nei bet kuris dvasininkas. Ji pasakė: „Pone, aš matau, kad Jūs esate pranašas. Mes neturėjome nė vieno jau keturis šimtus metų, nuo Malachijo. Bet“, - pasakė, - „mes laukėme jo, ir mes žinome, kad Jis ateina, Mesijas. Ir kai Jis ateis, tai Jis ir darys visa tai“.

Jėzus tarė: „Aš esu Jis“. Amen.

177 Ar pastebėjote, ji paliko savo kibirą prie Jokūbo rezervuaro, nulėkė į miestą; pripildyta artezinio šaltinio! Ji pamatė tai puikiai patvirtina, kad Jis buvo tas Gyvybės Šaltinis. Leiskite man ją pristatyti jums. Ji tai paliko; kai Jis buvo įrodytas, esantis Gyvasis Žodis. Ji paliko tai; ir surado, kad ta pati Uola, į kurią buvo suduota dykumoje, buvo patvirtinta, kad yra čia.

178 Leiskite man pasakyti, kad tas pats Dievas, kuris buvo praėjusiomis dienomis, apie ką mes tiek daug kalbame, Jis dabar yra čia; ne su tam tikru teologiniu supratimu, bet asmeniškai žinant Jo įrodymą, kad Jis išlies šiomis paskutinėmis dienomis, Šventąją Dvasią ant Savo bažnyčios. Jis ne „Aš buvau“; Jis tebėra „AŠ ESU“, esamasis laikas, visada.

179 Tada rezervuaras neteko savo skonio. Ir taip elgiasi kiekvienas žmogus, kuris kada yra patekęs į Dievo jėgą per Šventosios Dvasios krikštą, denominacinės sistemos prarado savo skonį. Jūs daugiau nebenorite to užsistovėjusio su varlėmis, driežais ir vabalais, ir visų kitu. Jūs geriate iš šaltinio, kuris yra gėlas ir švarus, Dievo Žodis, gaivus kiekvieną valandą jūsų sieloje. Toks pat kaip dabar, kai Žodis buvo įrodytas, kad tai yra Tiesa, paragaukite ir pamatysite ar tai nėra tiesa.

180 Taigi nors rezervuaras mums gerai patarnavo, savo laiku kaip šulinys; tačiau, suprantate, ten buvo Gyvojo vandens Šaltinis, daugiau nebe Jokūbo šulinys, dėl dvasinio gėrimo. Tai, ką jie galvojo, jei jie gers iš to šulinio, na, ir tai bus gerai; bet dabar pats Gyvasis Šaltinis sėdėjo ten.

181 Taigi mums nebereikia tokių sistemų ir organizacijų kurias mes turime. Mes esame laiko pabaigoje. Ir Dievas pažadėjo, kad laiko pabaigoje, Jis tai darys. Ir mes matome, kad tai įvyko pagal Žodį. Mes girdime kariuomenės vyrus energingai atsistojančius, ir virpančius, sakančius: „Kažkas turi įvykti“. Mes jaučiame, Šventoji Dvasia išpėja mus, kad kažkas turi įvykti. Mes matome kaip viskas yra paruošta. Tada, palikite tą sistemą ir ateikite prie Šaltinio. Taip, pone.

182 Atitarnavo savo tikslui, bet dabar ji akis į akį susidūrė su pačiu Šaltiniu.

183 Jono 7: 37-38 Jėzus pasakė paskutinėmis šventyklos šventės dienomis (ką Jis pasakė?), - „Jei kas trokšta, tegul ateina pas Mane ir tegeria“. Tiesiai teologų būryje! „Jei kas trokšta, tegul ateina pas Mane ir geria. Nes Raštai sako, kad iš Jo vidaus tekės gyvojo Vandens upės“.

184 Čia yra gyvasis Šaltinis. Tai yra Šaltinis, kurį šiandien žmonės paliko. Dėl savo religijų jie paliko gyvojo Vandens Šaltinį. Leiskite man jus supažindinti su Juo. Jis, man. . . Ir aš užbaigsiu.

185 Jis, man, yra tas Šaltinis, kuris išgelbėjo Hagaros gyvybę, ir jos vaiką, kai jie buvo bimirštantys ten dykumoje.

186 Aš tikiu, kad Jis yra ta Uola, Izaijo 32, Jis ta Uola išvargusioje žemėje. Jis yra prieglauda audros metu.

187 Zacharijo 13, Jis yra Šaltinis, kuris yra atvertas Dovydo Namuose, dėl nuodėmės. Aš tikiu Juo, kad taip yra. Ar jūs tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

188 Ir Psalmėje 36:9, Jis yra Dovydo Gyvenimo šaltinis. Jis tebėra Dovydo Vanduo, ir žaliuojančios ganyklos. Dovydui, Jis yra upokšnio Vanduo.

189 Pradžios 17, Jis yra Abraomo maitinanti krūtinė, El Šadai. Bet, kai jo gyvybingumas buvo išėjęs iš jo, jis tebebuvo. . . Dievas pasakė.

190 „Vyrui šimto metų amžiaus, kaip tai gali būti? Aš esu senas, ir mano žmona sena, kaip tai gali būti?“

191 Jis pasakė: „Aš esu El Šadai“. Taigi, „El“ yra „tas“, ir—ir „Šadai“ yra „su krūtine“, ir Šadai yra daugiskaita. Tai būtų „Aš esu Dievas su krūtinėmis“.

192 Kaip nerimstantis kūdikis, kai jis serga, jo jėgos išsekusios, jis palinksta prie motinos krūtinės ir žįsdamas susigražina savo jėgas. Neabejotinai. Ir ne tik. . . Kai jis maitinasi, jis daugiau nėra sunerimęs. Prie motinos krūtinės, jis yra patenkintas, kol prisipildo jėgų.

193 Ir bet kuris žmogus, kuris priima Dievo pažadą į savo širdį, kad „Pažadas yra jums ir jūsų vaikams, ir toli esantiems, tuos, kuriuos Viešpats, mūsų Dievas pašauks“, ir pasilieka tiesiog prie to, ir maitinasi, susigražindami savo jėgas. Sunerimęs kūdiki, tikėk tuo! Tai yra tikintiesiems.

194 Tikinčiajam poetui, aš galėčiau prisiminti daugelį dainų, kurias rado poetai. Vienas iš jų kartą pasakė, Jis. . .

Yra Šaltinis pripildytas Krauju,
Tekantis iš Emanuelio gyslų,
Kai nusidėjėliai pasineria po ta srove,
Ji nuplauna visas jų kaltės dėmes.

Tas mirštantis vagis džiaugėsi matydamas
Tą Šaltinį savo dieną;
Kad ir aš, toks niekšiškas kaip jis,
Nuplaučiau visas savo nuodėmes.

Nuo to laiko tikėjimu aš mačiau tą srovę
Tavo tekančią, gydančią žaizdas
Išgelbėjanti meilė buvo mano tema,
Ir bus iki pat mirties.

195 Man, Jis yra Žodžio Atskyrimo Vandenys, kurie atskiria jus nuo visko, kas prieštarauja Jo Žodžiui. Toks Šaltinis aš tikiu Jis yra. Taip, pone. Tai, Tai yra Vandenys, kurie atskiria mane nuo žmogaus padarytų rezervuarų, ir atveda prie gyvojo Vandens Šaltinio. O, drauge, aš tiesiog galėčiau . . . Jūs tiesiog galėtumėte kalbėti ir kalbėti apie tai, kas—kas Jis yra mums! Jis yra Alfa, Omega. Jis yra Pradžia, Jis yra Pabaiga. Jis yra Tas, kuris buvo, kuris yra ir kuris ateis. Jis yra Dovydo Šaknis ir Atžala. Jis yra Ryto Žvaigždė, Jis man Viskas visame.

196 Ir broli, sese, jei jūs neturėjote . . . Tiesiog gerėte iš to mažo, žmogaus sukurto rezervuaro, visą savo gyvenimą, kodėl ši ryta jums nepalikus šio rezervuaro, ir neatėjus prie šio Šaltinio?

197 Palenkime mūsų galvas minutėlei. Su palenktomis mūsų galvomis . . . [Sesuo pradeda dainuoti kita kalba. Tuščia vieta juostoje. Kažkas duoda išaiškinimą—Red.] . . . mano nuomone, altorius kviečia. Kiek dabar?

198 Aš—aš buvau sunerimęs, aš—aš užlaikiau jus taip ilgai, man reikėjo apkarpyti savo pamokslą. Bet aš tikiu, kad Šventoji Dvasia nori, kad jūs gautumėte tai, ką aš turėjau omenyje. Pažvelkite, čia nėra nieko svarbesnio šią dieną kaip būti teisingu su Dievu; suprantate, mūsų vakarienės, kas tai bebūtų, bet kas. Viešpats yra čia. Taigi, aš girdėjau tai tik kartą savo gyvenime, nuo šio laiko.

199 Dabar kiek . . . visi čia esantys, ne „kai kurie“. Visi jūs čia esantys, kurie norite gerti iš Jo, tiesiog atsistokite tik minutėlei, maldai. Telaimina jus Dievas. Telaimina jūs Viešpats.

200 Taigi, kiek iš jūsų čia, kurie—kurie dabar stovite, norėtumėte pasakyti, pakelkite savo rankas, štai *taip*: „Dieve, priartėk prie manęs, tiesiog pripildyk mane, leisk man gerti iš to Šaltinio. Ir aš nepadariau dar to, kas teisinga, bet aš—aš noriu, kad Tu man atleistum už tai. Aš noriu, kad Tu nuplautum mano nuodėmes. Ir leistum—leistum -leistum man, nuo šios dienos, tiesiog . . .“? Tiesiog pažvelkite! Tai bent!

Čia yra Šaltinis pripildytas Krauju,
Tekantis iš Emanuelio gyslu,

Ir nusidėjėliai pasineria po srove,
 Nuplauna visas savo kaltės dėmes.
 Nuplauna visas savo kaltės dėmes,
 Nuplauna visas savo kaltės dėmes;
 Ir nusidėjėliai pasineria po srove,
 Nuplauna visas savo kaltės dėmes.

²⁰¹ Taigi, jūs, kurie esate tikintys krikščionys, jūs esate priėmę Kristų kaip savo asmeninį Gelbėtoją, bet jūs dar neturite. . . Taigi, jei jūs neturite, štai Šaltinis. Vienintelis, ką aš apie tai žinau, tai tas Šaltinis tekantis iš Emanuelio gyslų. Taigi, ir jei daugelis iš jūsų čia. . .

²⁰² Tiesiog kaip aš ir kalbėjau praeitą vakarą, apie mažą ereliuką, vaikštinėjantį diendaržyje su viščiukais. Ir jis nieko kito nežinojo, tik vištas, tačiau jis žinojo, kad kažkuo jis skiriasi nuo vištų. Ir tada pasirodė jo motina, ieškodama jo, ji šaukė iš viršaus. Tai buvo erelės šauksmas. Suprantate, jis nuo pat pradžių turėjo būti ereliu, kitaip jis niekada nebūtų atpažinęs šio šauksmo. Suprantate, jis. . .

²⁰³ Čia turi būti kažkas, kas sudygtų, arba tai niekada neduos Gyvybės. Ir jeigu, jei Sėkla, Dievo Žodis, yra jumyse, Šventoji Dvasia yra čia dabar, kad tai sudaiginti ir padarytų Ją realybe jums.

²⁰⁴ Kiek iš čia esančių nesate gavę Šventosios Dvasios krikšto, ar pakeltumėte savo rankas? Aplinkui, visur, tiesiog tikrai nuoširdžiai, jei negavote Šventosios Dvasios, ir norėtumėte gauti, pakelkite savo ranką. Kur jūs bebūtumėte, tiesiog laikykite pakėlę ranką dar minutėlę.

²⁰⁵ Dabar aš norėčiau, kad jūs stovintys aplinkui, ir žvelgiantys į juos, aš norėčiau, kad kas nors uždėtų savo rankas ant jų.

²⁰⁶ Aš tikiu, kad tiesiog dabar Šventoji Dvasia pripildys visus tuos, kurie Jos nori. Dabar negalvokite apie maistą, esantį ten kavinėje. Galvokite apie šį Maistą čia. Tai yra tas Vienintelis. Tai yra Gyvybė. Suprantate, tai yra Gyvybė.

²⁰⁷ Taigi, tiesiog apsisukite aplinkui, kiekvienas iš jūsų, ir uždėkite vienas ant kito rankas. „Ir jie dėjo ant jų rankas!“ Dabar aš noriu, kad jūs melstumėtės už tą asmenį, ant kurio turite uždėję savo ranką. . .

²⁰⁸ Taigi, negalvokite apie tai, kaip išeiti. Negalvokite apie nieką kitą. Tik galvokite, tiesiog dabar, Šventoji Dvasia yra čia, kad pripildytų kiekvieną asmenį. Atverkite savo širdis, išpilkite visą rezervuaro vandenį, ir sakykite: „O, Gyvybės Šaltini, įeik į mane. Pripildyk mane, O Viešpatie Dieve, savo gerumu ir malone“.

²⁰⁹ Viešpatie Jėzau, tas neišsenkantis Šaltini! Aš meldžiu, Dieve, kad Tu pripildytum kiekvieną iš jų. Tegul Šventoji Dvasia nužengia čia. Aš meldžiu, Dieve, kad mes pamirštume viską ir apie viską; kad Šventoji Dvasia nužengtų į mūsų tarpą, tiesiog

dabar, ir dosniai mums išlietų Gyvojo Vandens, gausiai, iš visur. Suteik tai, O Dieve. Kol malda tęsiasi ir giesmės, susipina kartu, Viešpatie, žinant, kad čia yra Tavo Buvimas, Tavo Dieviškas Artumas, mes norime ateiti prie Šaltinio. Mes norime tikro, neapsimestinio krikšto Šventąja Dvasia. Viešpatie, šie žmonės meldžia Jos. Aš meldžiu, kad jie tiesiog šią akimirką būtų pripildyti šio Dieviško gerumo. Suteik tai, O Dieve. Išgiršk Savo vaikų malda. Tu nuženk ant jų, tegul Dievo Jėgą ir Šventoji Dvasia pralekia virš jų. Suteik tai, Dieve.

²¹⁰ O, kaip mes dėkojame Tau už atgaivinimą, už galingo Dangiškojo Dievo Buvimą, esantį tarp mūsų! Tiesiog ši vidurdienį, Viešpatie, pamaitink mus! Viešpatie, mes norime Maisto nuo Tavo stalo. Suteik mums, Viešpatie, tiesiog dabar. Suteik mums Šventąja Dvasią mūsų gyvenimuose. Mūsų alkstančios, išdžiūvusios sielos yra ištroškusios. Kaip Tu ir pasakei dainos interpretacijoje: „Tu išliesi vandenį ant išdžiūvusios žemės“. Tebūnie tai, Viešpatie. Tegul Tavo Žodžiai būna įrodyti Tavo vaikų širdyse: „Vandenys sausoje, išdžiūvusioje žemėje“. Amžinasis Dieve, išgiršk savo tarno malda, ir suteik mums šį palaiminimą. Amen.

Oi, kaip aš myliu Jė- . . .

²¹¹ Tiesiog dabar toliau šlovinkite Jį. Sužinokite, kad Šventoji Dvasia yra čia. Jei jūs Jos negausite, tai jūsų kaltė.

Kaip aš myliu Jėzų,

„Myli Mane labiau nei tuos?“

. . . myliu Jėzų,

Nes Jis pirmas pamilo mane.

O, kaip aš myliu . . . (Šlovė Dievui!)

Oi, kaip aš myliu . . . (Kas jei Jis ateis tiesiog šią akimirką?)

O, kaip aš myliu Jėzų,

Nes Jis pirmas pamilo mane.

Aš niekada Jo nepaliksiu,

Aš niekada Jo nepaliksiu,

Aš niekada Jo nepaliksiu,

Nes Jis pirmas pamilo mane.

Nuostabus, nuostabus, Jėzus man yra,

Patarėjas, Taikos Princas, Galingas Dievas Jis;

O, išgelbėja mane, patraukdamas mane nuo visų nuodėmių ir gėdos,

Nuostabus mano Atpirkėjas, šlovė Jo . . .

²¹² Dainuokime tai Jam!

Nuostabus, nuostabus, Jėzus man yra,
 Patarėjas, Taikos Princas, Galingas Dievas Jis;
 O, išgelbėja mane, patraukdamas mane nuo
 visų nuodėmių ir gėdos,
 Nuostabus mano Atpirkėjas, šlovė Jo Vardui!

²¹³ Visi, kurie tai jaučia, pasakykite: „amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“ — Red.] O, aleliuja! Aš matau, kai kuriuos žmones praeinančius dabar, su Šventąja Dvasia.

Aš kartą buvau prarastas, dabar esu surastas,
 laisvas nuo pasmerkimo,
 Jėzus duoda laisvę, ir visišką išgelbėjimą;
 Išgelbėja mane, patraukdamas mane nuo visų
 nuodėmių ir gėdos,
 Nuostabus mano Atpirkėjas, šlovė . . .

Pakelkime savo rankas ir iš tikro šlo- . . .

O, nuostabus, nuostabus, Jėzus man yra,
 Patarėjas, Taikos Princas, Galingas Dievas Jis;
 O, išgelbėja mane, patraukdamas mane nuo
 visų nuodėmių ir gėdos,
 Nuostabus mano Atpirkėjas, šlovė Jo Vardui.

²¹⁴ Ar jūs mylite Jį? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] O, nuostabu! Tebūna pašlovintas Šaltinis pripildytas Krauju, kur nusidėjėliai nuplauna visas žmogaus baimes, visą pasmerkimą, tiesiog yra laisvi Jame. Aleliuja! O, tai bent, tai tikrai nuostabu!

²¹⁵ Taigi, kol mes vėl tai giedame, leiskime visiems metodistams, baptistams, katalikams, presbiterijonams, kas jie bebūtų, kol mes giedame šį „Nuostabus, Jėzus man yra“, tiesiog pasisukime ir paspauskime vienas kitam ranką, tiesiog turime gerą seną susimaišymą. Jūs žinote, kaip tai man patinka. Nagi, pradėkime ją dainuoti dabar, kai mes tai darome.

O, nuostabus, nuostabus Jėzus man yra,

²¹⁶ [Brolis Demos Šakarian sako broliui Branhamui: „Broli Branhamai, aš ką tik gavau žodį nuo prezidento Džonsono, jis buvo skubiai nuvežtas į ligoninę su širdies priepuoliu, ir galbūt mes galėtume pasimelsti už jį ir mūsų tautą“. Broliai diskutuoja apie tai. Kažkas sako: „Palaukime minutėlę“—Red.]

Nuostabus, nuostabus Jėzus man yra,
 (teisingai)
 O, Patarėjas, Taikos Princas,

²¹⁷ [Brolis Šakarianas vėl kalba broliui Branhamui: „Atleiskite man, atleiskite man vėl, ar galėtumėte nultipti minutėlei?“ Brolis Earlis Priketas veda susirinkimą giesmėje „Nuostabus“. Tuščia vieta juostoje. Susirinkimas gieda „Čia Yra Gyvybės Upė“. Dar viena tuščia vieta juostoje—Red.]

Biblija sako: „Melskitės už tuos, kurie yra valdžioje“.

²¹⁸ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes stovime čia su žūtbutiniu poreikiu dėl mūsų tautos vadovo, mūsų prezidento. Jis galbūt niekada to nesužinos, Viešpatie, bet Tu tai žinai. Aš meldžiu už brolių Džonsoną, kadangi jis išpažino, kad tiki Tavimi. Ir, Tėve, mes suprantame, kad jį ištiko širdies priepuolis. Aš meldžiu, Dieve, pasigailėk jo gyvybės. Bet kuriuo atveju, dabar mes esame šalies krizėje. Tegul Tavo Dvasia nužengia ant jo, Viešpatie. Ir tiesiog dabar, ligoninėje, ar kur jis dabar bebūtų, tegul Tavo Dvasia nužengia ant „Valterio Rydo“ ligoninės ir paliečia jo kūną, pasigailėdama jo gyvybės. Viešpatie, žmogus yra po įtampa, po didesne įtampa nei mes galime suprasti. Taigi mes meldžiame, Dieve, kaip tikintys ir kaip šios tautos dalis, mes meldžiame už mūsų vadovą, kad Tu pratęstum jo gyvenimą šią didžią valandą, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

KIAURI REZERVUARAI LIT65-0123
(Broken Cisterns)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1965 m. Sausio 23 d. šeštadienio rytą, Tarptautiniame Pilnos Evangelijos verslininkų suvažiavime, Ramados viešbutyje, Fenikso mieste, Arizonoje, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Irašu.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org